

Sardanapalus pem. Hæc ferè Eusebius lib. III. & IIII. Sarpedones duo: alter qui Lydos Troadis populos duxit ad Troiam, Bellerophontis & Laudomiæ filius. Alter Cretensis, Minois & Rhadamanthi frater, qui in Lyciam, quæ apud Cariam est, regnatum uenit. author Eustathius grammaticus. Sardanapalus rex Mœdiæ, ut ait Aristobulus, sepultus cum imagine sua, his uerbis ac literis Assyrijs: Sardanapalus, Anacyndaraxis filius, Anchialem & Tarsum uno die condidit. Ede, bibe, & lude: & quando te mortalem noris, præsentibus exple Delicij animum: post mortem nulla uoluptas. Namq; ego sum puluis, qui nuper tanta tenebam. Hæc habeo quæ edi, quæq; exaturata libido Hausit, at illa iacent multa & præclara relicta. Strabo.

R. VOLATERRANI COMMENTARIORVM
VRBANORVM LIBER XX

L. Taberius **T**ABERIUS heros emptus de catasta, propter literarum studium manumissus, docuit inter cæteros Brutum & Cassium. Sunt qui tradant tanta eum honestate præditum, ut temporibus Sullanis, proscriptorum liberos gratis & sine mercede in disciplinam receperit. Tranquillus. *Thales Miles.* Thales Milesius, unus è septem, primus omnium astrologiæ secreta penetrauit. De urfa minore disseruit, ut ait Callimachus: ut Eudemus solis eclipsim primus prædixit: ut Hippias & Aristoteles, inanimis etiam animas putauit, idq; ex magnete lapide deprehendisse. Huic tripus aurea à piscatoribus Milesijs reperta, dum res in lite uerteretur, ex oraculo Apollinis iudicantis, eam sapiētissimo dari oportere, delata est. Deinde per manus omnibus septem sapientibus tradita, ad Solonem peruenit, qui illam Delphos remisit ad Phœbum, ut qui deum hominumq; sapiētissimus esset. A Thalete Ionica fluxit disciplina, sicut à Pythagora Italica. Excessit olymp. L VIII. dum certamen gymnicum spectaret, æstu ac siti lapsus, iam senex, ex Diogene. Thales Cretensis poeta Lyricus, quem è Creta Solon Spartam misit, cuius odis ac poesi Spartani deliniti, animorum feritatem nimiam ex Lycurgi legibus imbutam castigabant: author Plutarchus in Solone. Talus, hunc æreis pedibus finxit Iuppiter, custodemq; posuit Europæ, ac celeritate ter quotidie Cretam obibat. Apollonius in Argonauticis: ἔτις πρὶ χαλκείοις κρήτῳ πρὸ δ' κνεύουτα. Hunc igitur Catullianū carmen innuere uidetur, Nō si custos foret ille Cretum, hoc est, uelocitate uinceret. Quod quidam de Dædalo male intelligunt. *Thamyras poeta* Thamyras Thrax, poeta & musicus. Feruntur ipsius in theologia uersus ad tria milia: scribitur ab Homero certasse de cantu cum musis, ideoq; oculis captus. De eodem in libro prouerbiorum Græcorum sic scribitur: Thamyras quum pulchritudine omnes præcelleret, ab initio mares dilexit, deinde præter eius consuetudinem Musas amauit, ac cum eis de cantu certauit, hac conditione, ut uictor complexu potiretur. Victus, quod eis luberet, patere. Itaq; superatus, & oculis & lyra priuatus est: ex quo pro uerbum manauit, in eos qui præter ingenium propriū aliquid agunt, θάμυρις μάτην, Thamyras insanit. *Taurus* Taurus Berytius philosophus Platonicus sub Antonino principe: scripsit de differentia sectarum Platonis & Aristotelis, de corporeis & incorporeis, & alia: ut author Suidas. Huius etiam sæpe meminit Gellius: dicitq; eius se maxime familiarem Romæ fuisse. *Taurea* Taurea Iubellius Campanus, memoranda uir fortitudine, quum in castris Anibalidis Claudium Afellum Romanum, ingenti hominem robore in exercitu apud Nolam prouocasset, post inania uerba & garrulitatem eius congressum minime sustinens refugiebat, Claudius insequeretur: quum ille urbis portam ingressus, tutus stupentibus hostibus per alteram cursu contendens euasit. Hic postea capta à Fulvio Capua, manu propria coniuge, liberisq; interfectis, se postremo ante pedes imperatoris gladio transfixit. *Tages* Liuius 11. bello. Tages quidam dicitur in agro Tarquiniensi, quum terra araretur, & sulcus altius esset impressus, extitisse repente, & eum affatus esse qui arabat. Is ut in libris est Hetruscorum, puerili aspectu, sed senili prudētia, ubi ei bubulco uisus est, extemplo rei miraculo, totam eò Hetruriā excitauit: scriptis tradita dein quæ ille dixerit, quæ aruspiciñ rationem omnem continerent. *Cor. Tacitus* Cic. de diui. Cor. Tacitus, sub Hadriano principe orator clarissimus, æqualis ac familiaris Plinij Iunioris, Belgicæ Galliæ rationes procurauit, ad Vespasianos usq;

usque peruenit, ab ijsque honoribus euectus, historiam principum conscripsit ab Augusto usque
 ad Hadrianum, quae ad nos haud integra peruenit. Hanc igitur non uitas imperatorum au-
 sus inscribere, sed tantum diurnales actiones, quae medium inter historiam & uitas tenerent.
 Scripsit & de claris oratoribus, Ciceronis Brutum & materia & dicendi copia imitatus.
 Praeterea uitam Agricolae soceri sui: & de moribus ac situ Germaniae, stylo compresso &
 eleganti, tum arguto & sententioso: in caetera uero historia aliquantulum sublimior. Scri-
 bit Flavius Vopiscus hunc authorem tanquam e suis progenitoribus, Tacitum imperato-
 rem quotannis decies describi, ne liber periret, ac in omnibus bibliothecis apponi iussisse.
 Tertullianus autem noster eum mendaciorum loquentissimum appellat. Thais, & Lais
 frequentes repertae, ut iam ad omnia scorta referantur. Thaidis nomen nobilitatum in pri-
 mis a Thaide Alexandrina. Haec a sancto Pannutio admonita, relicto meretricio, sancta mu-
 lier euasit. Nam ignotus ad eam ingressus secretum petebat magis ac magis, illa uero dicen-
 te, neminem nisi deum posse conspiceret: ille sumpta hac occasione, ad dei metum ac reli-
 gionem eam est exhortatus, qui posset etiam occulta conspici & plectere. Lais Corin-
 thia, quam quum Demosthenes orator adcedens, mille drachmas petentem uideret, ait, Non
 emoranti poenitere, author Gellius. Theagenes tris, Athenis, diuersis temporibus Sui-
 das fuisse refert. Vnum, qui de Homero scripsit. Alium, qui Caprus est appellatus, quod
 multa promittens nihil praestaret: pauper enim erat, ac diues uideri uolebat. Tertius, uir po-
 tens ac diues Athenis, qui liberalitate ac beneficentia publice ac priuatim multa laude di-
 gna gessit. Quartum addit Pausanias, Athletam, patria Thasium, qui CXL coronas e cer-
 taminiis retulit. Theano Metapontina, seu Cressa genere, mulier Pythagorea, uxor Bro-
 tini Crotoniatae, scripsit commentarios in philosophia, de uirtute, poemata quoque & apo-
 phthegmata Pythagorica, author Plotinus. Theano, apud Homerum *Ἰαθεανώ*, pro sa-
 cerdote Mineruae memoratur. Thecla, uirgo & martyr apud Iconium sub Nerone, Pau-
 li apostoli discipula. Thearco, Aethiopiae rex maximus, qui externas subegit gentes, Eu-
 ropaeque populos usque ad Herculis perueniens columnas, author Strabo ex Megasthenis hi-
 storia. Telephus, Herculis filius, ex Augea filia Alcari Arcadiae regis, qui aui iussu expo-
 situs in syluis, a cerua nutritus: dein dono datus Teuranti regi Mysiae, proque filio educatus,
 Telephusque appellatus, quasi a ceruo nutritus, Graeca etymologia. Diodorus lib. V. A poe-
 tis heros propterea Teurantius appellatus. Telephus Pergamensis grammaticus, scri-
 psit fere omnia quae ad grammaticam pertinent. Inter caetera collationes epithetorum ei-
 dem rei congruentium, ad copiam paratam eloquutionis, Suidas. Tellen, tibicen & poe-
 ta Melicus, cuius meminit Diarrhus Messenius, ex quo prouerbium, *ἄφει τὰ τέλλω*: Ca-
 ne ea quae sunt Tellenis, quod optima fuissent. Ex libro prouerbiorum. Tellus Atheni-
 ensis felicissimus fuit: ut Herodotus in I. scribit, qui quum potentia maxima esset in patria
 & filij praestantissimi atque optimi, tandem urgente bello Atheniensium contra finitimos
 apud Eleusinam, postquam hostes superasset, ipse in bello occubuit: cui honores a ciuibus
 innumerabiles impensit. Telephanes ad regnum Lydorum e Cumis ex oraculo aduersus,
 qui antea currus facitabat, author Aelianus. Theognetus poeta comicus, ex ipsius fabu-
 lis sunt, *ἐπίφασμα ἢ φιλάργυρος* & aliae, ut Athenaeus. Theogenes poeta Megarensis, illius
 quae est in Sicilia, floruit olymp. LIX. Scripsit elegiam in seruatos in expugnatione Syra-
 cularum, sententias per elegias enarratas: ac uitae praecepta, quae *ὑπερδίκαιος* uocant: ad Cyrum
 regem, quem obseruabat, gnomologiam: omnia carminibus. Theogenes, alter poeta tra-
 gicus, unus e XXX. qui & Chion uocabatur, author utriusque Suidas. Theodectes, Ci-
 lix genere, orator, discipulus Platonis, Isocratis, & Aristotelis: conuersus deinde ad tragoe-
 dias, scripsit fabulas L. Decessit Athenis natus annos XL I. Scripsit & uersibus arte rheto-
 ricam: laudauit & uirum Artemisiae Mausolus, una cum claris eo tempore oratoribus. Theo-
 dectes orator, superioris filius, scripsit encomium Alexandri regis Epirotarum: commentarios
 historiae, artem rhetoricam libris VII. aliaque complura, author utriusque Suidas. Stephanus
 item Phaselite primum dicit esse, quae ciuitas est Ciliciae, tetraestichumque sepulchri: *ἡδὲ χθώρα*
ἡδὲ φασκλίτιω κενύπιδ, ὅρ ἠύξην (α μ ἔξ) αἰ δῖον ὀλυμπιάδεις, ἐν ἧ χθωνὶ ἱστοῖς, θεοδέκτιω ἔξ ἢ δεικῶ
μῆλας, ὅκτις ἀκκράτεις ἀμειδίε μλω σεφάνσε. Theodosius Tripolitanus genere, scripsit uersi-
 bus in aetate, & alia, Suid. Theodolus monachus scripsit de Attica elegantia, quam Atti-
 cismum uocat, quod opus extat. Fuit ite alter Christianus martyr, qui imperate Iuliano sub
 praefecto

Thais mer-
etricia

Lais

Theagenes
tresTheagenes
AthletaTheano Py-
thagorea

Thecla

Thearco rex

Telephus
herosTelephus
grammaticus

Tellen

Tellus

Telephanes

Theognetus

Theogenes
poetaTheogenes
TragicusTheodectes
oratorTheodectes
orator iunior

Theodosius

Theodolus
monachusTheodolus
martyr

praefecto

- Præfecto Phrygiæ minoris Amachio passus est. Quem dicunt illud dum ureretur pronun-
 ciasse. Volue igitur si uis degustare iam coctū. Suidas. Theocritus Syracusanus patre Pra-
 xagora, cognomento Sunechides, matre Philina, sub Ptolemæo Lagi emicuit. Appellatus
 fuit Moschus, scripsit Dorica lingua bucolicum poema, quod in idyllia, id est, paruos can-
 tus diuisit. autor Suidas. Cum hoc Virgilius ex æquo certauit, qui superans altoquin He-
 siodum, celsit Homero. Theocritus alter Chius patria, unde & Theopompus fuit histori-
 cus, eius æqualis, & in administratione reip. æmulus scripsit historiam Libycam, & episto-
 las quasdam. Suid. Strabo. Theophilus comicus antiquæ comœdiæ, eius fabulas nonnullas
 commemorat Suidas. Theophilus Cæsareæ palestinae præsul Seuero imperante, aduersus
 eos qui XIII. luna cum Iudæis pascha faciebant, cum cæteris præsulibus synodicam &
 utilem composuit epistolam. Hieronymus. Theophilus sextus Antiochenus præsul impe-
 rante M. Antonio, librum in Marcionem edidit, tum alia quæ ab Hiero. commemorantur.
 Alius item Antiochenus præsul V. ad quæ Lucas scribit actus apostolorū. Alius quoque
 præsul Alexandrinus qui scripsit aduersus Origenē grande uolumen. Composuit insuper
 paschalem cursum ad Theodosium principem. THEONES apud Suidam plures. Sed
 notior cunctis philosophus Alexandrinus, eisdē tempore patria & disciplinis, quibus Papy-
 rus sub Theodosio seniore. Scripsit de Astrologia. Commentariosque in Ptolemæum, &
 astrolabium paruum, & alia. Theon Alexandrinus stoicus tempore superior, siquidē sub
 Augusto post Arriū philosophum emicuit: scripsit in physicam & in artem Rhetoricam,
 & alia. Alius item Stoicus Antiochenus cunctis antiquior scripsit apologiā Socratis. Quar-
 tus Smyrneus. Quintus etiā Alexandrinus sophista, cognominatus Aelius, scripsit in arte
 Rhetorica. Theon Sidonius sophista præcepit in patria, Constantini III. tempore. Plinius
 his Theonem sculptorē addit, inter quinq; qui Mausoleum celauere. Theotimus Cithie-
 norum præsul, modo dialogorum & ueteris eloquentiæ breues commētarios edidit, teste
 Hieronymo, cuius tempore fuit. Theodotus Ephesius, & Aquila Ponticus, sacros libros
 ex Hebræo in Græcum uerterunt sermonem, corrupte tamen, ut ait Eusebius in V. adu-
 cens Irenæū testē, qui dicit eos Iudæos ambos profelytos esse, quos secuti sunt Ebionitæ,
 qui dicunt Christum è Iosepho natum: præfertque interpretationem LXX. interpretum,
 quod prophetico spiritu separati eadem scripserunt. Theopompus Gnidius & orator &
 historicus post Thucydidem & Herodotum, quibus ut in historia minor, ita oratori ma-
 gis similis, ut qui antequam esset ad hoc tēpus sollicitatus diu fuerit orator. Quintilianus,
 Suidas autem de eodem, sic ait: Theopompus Chius & Ephorus historici discipuli Isocra-
 tis, alter freno, alter calcaribus indigebat. Scripsit historiam Græcam quæ post bellum Pe-
 loponnesiacum à Thucydide scriptum continet, præterea Epitomen historiæ Herodoti,
 & alia plura. Fuit item alius antiquæ Comœdiæ poeta, ut idem autor. Theopompus Gni-
 dius Cæsaris familiaris, historicus, Artemidorū habuit filium, qui apud eum maxime po-
 terat. Strabo. Theopompus rex Spartanorum, cum instituisset, ut Ephori Lacedæmone
 crearentur, qui regiæ potestati opponerentur, quemadmodum Romæ tribuni obiecti se-
 natui fuerunt: obiurganti uxori quod filiis minorem relinqueret potentiam: minorem, in-
 quit, relinquam, sed diuturniorem: quia ea demum firma potentia est, quæ suis uiribus mo-
 dum imponit. Hæc Valerius de modestia. Quintilianus tamen II. institutionum hanc mo-
 destiam parum ualuisse demonstrat: captum demum fuisse ostendens. Theopompus, inquit,
 Lacedæmonius permutato cum uxore habitu è custodia euasit ut mulier. Theophrastus
 ex Eresso Lesbi ciuitate fuit, Aristotelis & discipulus & scholæ successor. Euphrastus, de-
 inde Theophrastus uocatus ob oris & eloquentiæ suauitatem, quum antea Tytamus appel-
 laretur. Habuit discipulos ad duo millia: fuitque in honore apud Casandrum Antipatri. Ope-
 ra eius quanta nullius alterius à Diogene commemorantur: inter quæ sunt libri sex epi-
 tomes in Aristotelem de animalibus. Extant hodie tantum de plantis, conuersi à Gaza: de
 lapidibus & metallis: de sudore: metaphysica parui tractatus, Excessit admodum senex. ex
 Suida, Diogene, Strabone. Cicero dulcem eum appellat: & quanquam diu uersatum Athe-
 nis ab anicula deprehensum: quum ille percontaretur, hospes est ab ea uocatus. Theophra-
 stus alter Ephesius orator dicturus in consilio Ariopagi excidit: seque excusans postea quod
 eius autoritate senatus territus fuerit. Ælianus de uaria historia. Theodotus Chius præ-
 ptor ultimi Ptolemæi in rhetorica, decertantibus in consilio regis, an Pompeius profugus
 esset

esset recipiendus, solus consuluit interfici debere, quod sanè factum est. Hunc postea Brutus iam Augusto inimicus in Asia compertum & ad se adductum interfici iussit. Plutarchus. Theodotum alium memorat Philostratus in Sophistis, qui tempore Herodis Attici præfuit Atheniensium scholæ. Theodotus genere Gothus, propinquus Amalafunthæ uxoris Theodorici regis, ab ea post uiri mortem in regnum receptus, secta Arrianus, Græcis Latinisq; literis ualde eruditus, ut scribit Cassiodorus: suorum temporum historiam eleganter scripsit, & Platoniam disciplinam probe retinuit. Segnis alioquin ad res agendas, uerum hortante Amalafuntha Burgundiones & Alanos prælio fudit. Eam tandè ad insulam Vulturnensis lacus relegauit, interficiq; permisit à propinquis Gothorum procerum quos ipsa iusserat necari, Atalarico corruptore impellente. Huius nomen Græci Teudotum scribunt sicut & Teudericum. Theodori innumeri penè fuere. Notissimus omnium cognomento Atheos ex Aristippi & Pyrrhonis schola, nouam condidit sectam Theodorum, qua ad aphoriam sicut Pyrrho tenebat: nullam uidelicet differentiam inter bonum & malum, iustum uel iniustum ponendo, legeq; tantum non natura illa fuisse diuisa. Nullos præterea probat esse deos edito super hoc libro, unde plura Epicurum mutuatum esse constat: quapropter Athei cognomen est adeptus. Suidas. Theodorus Byzantius Sophista qui à Platone uocatus est Logodædalus λογὸδᾶδᾶλος, scripsit contra Thrasibulum, & Andocidem, & alia plura. Suidas. Theodorus & Teladeus fratres, Sami Regi filij, sculptores celeberrimi, quorum alter in Samo Pythij Apollinis signum incepit. Alter Theodorus Ephesi eodem tempore, & alio saxo absoluit: quibus simul compositis ita conuenit, ut unum corpus ab uno artifice & ex uno lapide sculptum uideretur. Genus artis est Græcis ignotum, sed apud Aegyptios frequentatum. Nam soli hominum non oculis tantum totius statuæ compositionem metiebantur, sed dimensione, ut ex uarijs multisq; lapidibus in unum corpus in certam mensuram statua perficeretur. Hæc Diodorus. De hoc Theodoro Diogenes testatur, quod non solum sculptor, sed Architectus fuerit, unusq; consuluit subijciendos esse carbones fundamentis Ephesij templi. Nam cum humidus esset locus, ommissa ligni natura soliditatem accepit humor immobilem. De eodem Pausanias scribit, quod primus ferrum fundere docuit, statuamq; ferream fecit. Theodorus Gadareus nobilis orator. Gadara enim Syriæ ciuitas est non longe ab Ascalone: uerum ipse maluit dici Rhodius, teste Strabone, cuius tempore fuit. Eius discipuli Theodori sunt dicti, inter quos fuit Hermagoras, qui de arte Rhetorica scripsit, Tyberius quoq; princeps cum secessisset Rhodum, eum studiose audiuit, ut Quintilianus lib. IIII. tradit. Præter hos Diogenes plures commemorat, nobis tamen ignotos. Veniam ad Christianos, inter quos Theodorus Anagnostes, id est, lector Constantinopolitanus scripsit historiam ecclesiasticam à tempore Constantini usq; ad Iustinianum. Theodorus Coriarius hæreticus è Sicilia, ausus primum dicere Christum hominem tantum esse, uerbum dei ob excellentem eius uirtutem in eo habitasse, deiq; gratia & uirtute deum uocari: Mariamq; non dei, sed hominis tantum matrem esse. Contra quem celebrata quinta Synodus Constantinopoli Iustiniani principis & Vigilij Pon. tempore: Anno D. XL. ubi constitutum, ut Maria Theotocos, id est, dei mater uocaretur. Huic sectæ postea Paulus Samosatensis se addixit, ut ex Eusebij histo. lib. V. Theodorus qui postea Gregorius appellatus est, Neocesareæ Ponti Præsul, admodum adolescens ob studia Græcarum & Latinarum literarum de Cappadocia Berytum & Cæsaream Palæstinæ migravit, iuncto sibi fratre Theodoro: quorum cum egregiam indolem uidisset Origenes, hortatus est eos ad studia philosophiæ, per quam paulatim ad religionem deduxit Christianam, eruditosq; quinque annis ab eo ad patrem remisit. Ex his Theodorus proficiens ante omnia Panegyricum scripsit Eucharistiæ, quem conuocato frequenti auditorio ipsoq; Origene præsentem recitauit. Scripsit & Metaphrasim in Ecclesiasticum breuem admodum, sed ualde utilem. Præterea ex eo iam Præsule prodigia quædam ac signa sanctitatis perspecta. Ex Hieronymo. Theodorus martyr sub Iuliano Imp. apud Antiocheam. Eusebius. Theodora uirgo Antiochena & martyr in patria sub Diocletiano. Hæc ad lupanar ducta, cum milite quodam pio qui primus ad stuprum putabatur ingressus, amictum mutauit, ille pro uirgine remansit, illa pro milite discessit. Quumq; alter item ad stuprum ingressus uirum pro uirgine inuenisset, putata magicis hoc carminibus facere, capite damnatur: illa accurrens sese ostendit, ut illum seruaret, uterq; igitur cæsus. Hæc Ambrosius lib. II. de uirginibus. Themistius philosophus

Theodotus
sophista
Theodotus
Gothus

Theodorus
Atheos

Theodorus
sophista
Theodorus
& Teladeus
sculptores

Theodorus
Gadareus

Theodorus
Anagnostes
Constant.

Theodorus
hæreticus

Theotocos

Theodorus

præsul

Neocesareæ

Theodorus
martyr.

Theodora

Themistius

philosophus

Q sopus

- sophus sub Iuliano Imp. cuius praefectus praetorij fuit Constantinopoli: Scripsit Paraphrasim in Aristotelis Physicam libris VIII. in Analytica item: praeterea edidit sua uidelicet *πρὸς τὸ σκοποῦ καὶ ἐπιγραφῆς*, id est, de intentione & inscriptione praedicamentorum. Disputationes etiam quasdam. Hic Valentem imperatorem Arrianae fauorem sectae quotidie saeuientem in orthodoxos autoritate sua & epistolis reddidit mitiorem. Suidas. Themistogenes Syracusanus historicus Cyri expeditionem, & bella quae in historia Xenophontis continentur composuit. Themistocles Atheniensis Nicoclis filius prodig⁹ ac lasciuus prima iuuentute, postea Dux delectus res inclytas gessit. Pireum aedificauit: Bello maritimo Persas apud Salaminem uicit, tandem ciuium inuidia exul ad Artaxerxem confugit, à quo cū pugnare compelleretur inuitus aduersus patriam, recente tauri sanguine hausto seipsum necauit. Vir alioqui eloquio praestans. Epistolas reliquit plenas acuminis ac prudentiae: haec ex Suida. Cicero uero eum memoria tanta commendat, ut scribat eum solitum dicere artem potius obliuiscendi malle discere. Themison Medicus apud Herodotum & Cor. Celsum. Themis uirgo iustissima Hesiodo in Theogonia coeli ac terrae filia scribitur, ex quo pro ipsa iustitia poëtis ponitur. Theophanes Lesbicus historicus, uir sanè ciuili ac Pompeio Magno admodum familiaris, cuius res gestas conscripsit: filium reliquit M. Pompeium quem Cæsar Augustus Asiae curatorem constituit. Tyberius autè eius successor inter primos habuit familiares. Strabo. Terpandrus Arineus siue Lesbicus poëta Lyricus primus in lyra Heptachordum & lyrici carminis canonem scripsit, quod Philemoni quidam adscribunt: autor Suidas. Strabo autem Methymneum eum facit, quod oppidum est Lesbi, dicitur de Tetrachordo Heptachordum reperisse, ut eius indicant carmina quae ei adscribuntur ac alibi commemorauimus. Huius famae ac nominis maximi indicium, quod Lacedaemonij in seditione quadam admoniti ab oraculo pro Terpandro mitterent, qui lyrae & poeseos dulcedine animos uulgi ac tumultus sedaret, ex quo postea his prouerbiū mansit, si quando dulcem audiant musices concentum: *ἡ δὲ λέσβιον ᾠδὴν*: Secundum Lesbium cantum. Ex libro prouerbiorum Graecorum, Teucer Cyzicenus scripsit de terra quae fert aurum. De Cyzicenorum rebus, aliaque complura à Suida commemorata. Teucer Aiæ frater inter Aecidas scribitur. Teucer ante hos omnis Scamandri Cretensis filius in Troade una cum Dardano genere regnauit, unde Iliensium regum fluxit origo. Tertullianus Afer genere patria Carthaginensis: presbyter, patre Centurione proconsulari, sub Seuero & Caracalla maxime floruit, uehementi uir ingenio. Hic cum diu Orthodoxus perseuerasset, in media ferè aetate inuidia & contumelijs clericorum Romanorum ad Montani dogma elapsus est. Scripsit opera complura, fertur uixisse usque ad aetatem decrepitam. Hunc autorem Cyprianus martyr semper in manibus est solitus habere. Haec ex Hieronymo, qui alibi eundem aberrasse testatur his uerbis. Laudamus in Tertulliano ingenium, sed damnamus haeresim. Itè ad Tranquillinum. Ego tam Origenem propter eruditionem sumi interdum arbitror quàm Tertullianum, Nouatum, Arnobium, Apollinarem & alios nonnullos Graecos pariter & Latinos, ut bona eorum eligamus uitemusque contraria, ex apostoli sententia: Omnia probate quod bonum est tenete. Et Esaiæ dicentis, Vah uobis qui dicitis malum bonum & bonum malum. Theramenes Atheniensis philosophus iussu! x x x. Tyrannorum sicuti Socrates in carcerem missus ueneno extinctus est: quod cum bibisset, propino inquit, hoc Critiae, qui causa potissimum eius mortis fuerat. Iocabatur uir fortissimus in morte. Cicero in Tuscul. P. Terentius Afer Carthagine natus, libertus Romae Terentij Lucani fuit: captum fuisse negant. Cum esset egregia indole, à patrono eruditus, uenit in amicitiam nobilium, maxime Lelij & Scipionis: quorum opera adiutus in scribendo fertur ob elegantiam sermonis, teste Cicerone, cui adstipulatur etiam Varro. Non obscura fama est inquit, adiutum Terentium in scriptis à Laelio & Scipione. Eandem ipse famam auxit, non enim nisi leuiter se tutari conatur, ut in prologo Adelphorum. Nam quod isti dicunt maleuoli, homines nobiles hunc adiutare, adsiueque una scribere: quod illi maledictum uehemens existimant, hoc laudem hinc ducit suam, quod illis placeat, qui uniuersis & populo placet: quorum opera in bello, in ocio, in negotio quisque pro tempore usus est sine superbia. Post editas comœdias anno x x v. egressus est, neque amplius redijt. Q. Consensus redeuntem è Graecia perijisse in mari dicit, una cum c v i i i. fabulis conuersis ex Menandro. Cateri mortuum esse in Arcadiae Stymphali siue Leucadia tradunt, dolore amissarum fabularum quas in nauem praemiserat. Reliquit

quit filiam, quæ equiti Rom. nupsit, item hortulos xx. iugerum uia Appia ad Martis uil-
 lam. Quo magis mirandū, Porcium scribere: Scipio nihil ei profuit, nihil Lælius, nihil Fu-
 rius. Eorum ille opera ne domum habuit conductitiam, saltem ut esset quò referret obitum
 domini seruulus. Hunc Afranius omnibus Rom. præfert, Volcatius non solum Neuius &
 Plauto, & Cæcilio, sed & Liuius præponit, Phormio & Ecyra ab Apollodoro Comico trās-
 late sunt, reliquæ à Menandro. Eunuchus magno successu & precio stetit. Ecyra sæpe ex-
 clusa, uix acta est. Terentios duos fuisse Metius est autor. Quorum alter Fregellanus fuit, *Terentius fre-*
 & seruus, Alter libertinus. Terentius item Scaurus grammaticus, quem Gellius dicit flo- *gellanus*
 ruisse Hadriani temporibus, ac librum de Casellij Vindicis grammatici erroribus scripsit *Terentius*
 se. Q. Terentius Culeo Senator Rom. captus à Carthaginensibus, redemptus ab Africano *Scaurus græ.*
 maiore ac currum eius cum pileo capiti imposito secutus, cuius meminit Liuius lib. x. de *Terentius Cu-*
 ii. bello pu. Hinc natus error apud ineruditos, Terentium Comicum putantes. Terentius *leo senator*
 Varro Collega Pauli Aemylj post cladem Cannensem cum reliquijs exercitus Canusiam *Terentius*
 se recepit. Cui Romam redeunti gratulatus est populus quod de rep. non desperasset. Te- *Varro Cos.*
 rentia Ciceronis in Tullio dicitur. Thespis ex Icaria ciuitate Atticæ primus poëta Tragi- *Terentia*
 cus, & qui personas inuenit. Inter ipsius fabulas Pentheus & aliæ quæ memorantur à Suf- *Thespis poe-*
 da. Horatius autem in poetica: Ignotum tragicæ genus inuenisse camcæne Dicitur, & plau- *ta*
 stris uexisse poemata Thespis, Quæ canerent agerentq; peruncū facibus ora. Post hunc *Thespis*
 personæ pallæq; repertor honestæ Aeschylus, & modicis instrauit pulpita tignis, Et docuit *Thespiadaru*
 magnumq; loqui nitiq; cothurno. Successitq; uetus comœdia nō sine multa Laude, sed in *pater*
 uitium libertas excidit & uim Dignam lege regi, lex est accepta, chorusq; Turpiter obti- *Tetrici pater*
 cuit sublato iure nocendi. Nil intentatum nostri liquere poetæ. Nec minimum meruere de *& filius*
 cus uestigia Græca Ausi deserere & celebrare domestica facta: Et qui prætextas, & qui do- *Al. Tibullus*
 cuere togatas. Thespis alter Atheniensis Erichthei regis filius, è pluribus scæminis filias ge- *Tyberius*
 nuit L. Cum quibus uocatis ad epulas Hercules sigillatim concubuit. Suscepit totidem li- *Timagenes*
 beros mares qui Thespiadæ dicti sunt. Hi cum Iolao Herculis ex Iphicleo fratre nepote in *grammat.*
 Sardiniam profecti, ciuitates ibi plurimas extruxere: autor Diodo. li. v. Tetrici pater & fi- *Timagenes*
 lius, è nobili stirpe inter xxx. tyrannos tempore Galieni ponuntur, Cæsares appellati *historicus*
 in Gallia post interfectos Victorinos fauente Victoria Augusta quæ ad finis eorum erat, *Timosthenes*
 ac in ea prouincia rerum potiebatur. Verum postea bello ab Aureliano senex superatus, *Timæus his-*
 clementia principis non solum uita donatus, sed corrector Lucaniæ factus est, multarumq; *toricus*
 aliarum prouinciæ, appellatusq; ab eo Collega & quandoq; Imperator est. Eorum do- *Q 2 da*
 mus Romæ in Cælio monte inter duos lucos erat pulcherrima. In qua Aurelianus pictus
 erat, utriq; prætextam tribuens & senatoriam dignitatem, accipiens ab his sceptrum coro-
 nam Ciuicam pictam de Museo. Ex Pollione. Albius Tibullus eques Rom. poeta elegia-
 rum: Messalæ familiaris fuit, ut & ipse in elegia testatur: Aegæumq; cum eo ad nauigans,
 in itinere captus aduersa ualetudine apud Phæaciam proximam terram remansit. Corpo-
 ris forma admodum præstanti traditur fuisse, natus Hircio & Pansa Coss. extinctus media
 ferè iuuentute. Quæ temporis breuitatem Ouidius queritur. Nec auara Tibullo Tempus
 amicitia fata dedi re meæ. Hic primum in latina elegia locum cum Quintilianum pluri-
 morum eruditorum sententia tenet. Tyberius prænomen Rom. per Ty. in antiquis mo-
 numentis scribitur. Eius nominis grammaticum memorat Suidas, qui de Ideis orationis
 tris libros conscripsit, aliq; complura. Timagenes Alexandrinus sub Pompeio magno ca-
 priuus Romam ductus à Gabinio, emptus à Fausto Sullæ filio, docuit Romæ usq; ad Au-
 gusti tempora, quando & Cæcilius grammaticus excidit è schola quod esset nimis in lo-
 quendo liber: uixit in agro Sullano appellato. Scripsit libros complures, periit ex uomitu
 post cœnam. Timagenes alter Milesius historicus autoritate ac tempore prior supradicto,
 post Thucydidem & Philistum scripsit de Heraclea Ponti, deq; uiris in ea claris libros tris:
 Epistolasq;: autor utriusq; Suidas. De hoc ultimo Quintilianus ait. Timagenes intermis-
 sam longo interuallo temporis scribendi historias industriam, noua laude reparauit. Timo-
 sthenes Ptolemæi Philadelphi classis Præfectus, historicus & Geographus nobilis, scripsit
 de portibus libros x. Strabo i x. Timæus Siculus historicus qui res Græcas conscrip-
 sit, & usque adeo adrogans, ut ait Plutarchus in Nicia, ut Thucydidem & Philistum in hi-
 storia se facile superaturum iaciet. Ipse uero sicula quadam pinguedine delibutus, ad riden-

*Terentius fre-**gellanus**Terentius**Scaurus græ.**Terentius Cu-**leo senator**Terentius**Varro Cos.**Terentia**Thespis poe-**ta**Thespis**Thespiadaru**pater**Tetrici pater**& filius**Al. Tibullus**Tyberius**Timagenes**grammat.**Timagenes**historicus**Timosthenes**Timæus his-**toricus*

- da quædam minime que ad historiæ grauitatem pertinentia digreditur. Cicero uero in libris de oratore sic ait. Post Calisthenem Timæus longe eruditissimus & rerum copia & sententiarum uarietate abundantissimus, & ipsa compositione uerborum non impolitus magnam eloquentiam ad scribendum attulit, sed nullum usum forensem. Idem in epistola ad Luceium testatur Timæum bellum Thebanum scripsisse. Diodorus Siculus dicit hunc nimium operæ in alijs redarguendis impendisse, contra Ephorum præsertim, nimis res etiam minimas persecutum, librosque fuisse pene in res singulas partitum. Ita neminem reprehensione carere. Timæus alter, cuius nomine Plato librum inscripsit de natura, patria fuit Locrensis, philosophus Pythagoreus, scripsit & ipse naturæ documenta & uitam Pythagoræ. Suidas. Timanthes pictor olymp. x c v. Zeuis tempore. Huius est Iphigenia oratorum laudibus celebrata, qua stante ad aras peritura cum mœstos pinxisset omnes, & tristitiæ omnem imaginem consumpsisset, patris uultum uelauit, quem digne non poterat ostendere. Pinxit & Cyclopem parua in tabula, cuius magnitudinem exprimere cupiens, pinxit iuxta Satyros tyro pollicem eius metientes: itaque ex omnibus eius operibus intelligitur plus quàm pingitur. Et cum ars summa sit, ingeniū est ultra artem. Plinius. Timon Atheniensis temporibus fuit Peloponnesiaci belli, ut ex Aristophanis & Platonis poematis perspicitur: describitur enim ab illis, ut inhumanus ac uitans hominum congressus præter unius Alcibiadis adolescentis. Interrogatus quæ cum illo causa esset amicitia: Quod sciam inquit, illum quandoque multorum malorum Atheniensibus causam futurum. Cum semel in concionem ascendisset, facto silentio mirantibus omnibus inquit. Est mihi o uiri Athenienses pone domum paruus ortus, ubi ficus coaluit quædam, in qua per multi nostri ciues se suspenderunt, In eodem nunc ego loco ædificare uolo. Quamobrem uisum est mihi uos publice admonere: si quis forte sit qui se prius uelit suspendere antequam arbor excidatur. His igitur de causis ab Atheniensibus *μισάνθρωπος* est appellatus, quasi genus hominum infensum habuerit. Sed & mortuo mirum contigit, ut sepulchrum eius quod erat in littore, mare quasi perosum, exundatione ab se absterruerit longèque expulerit. In quo hoc erat epigramma *ενθά Δ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυσάμωνα κῆμαι. οὐνομα δ' οὐ πειστέωδ'.* κακοὶ δὲ κακῶς ἀπολείωδ'. Hic sum post uitam miseram que inopem que sepultus.
- Timon Apolloniates** Nomen non quæras: Dij lector te male perdant. Timon Apolloniates, seu Nicenus, uir & philosophiæ & eloquentiæ studijs præditus, Ptolemæo Philadelpho in primis acceptus, scripsit Tragoedias, Comœdias, Satyras, & alia, quorum Antigonus Carystius meminit
- Timoleon** qui uitam eius cōscripsit. Suidas. Timoleon Corinthius dux inclutus, uiribus fortissimus, uitaque abstinentissimus, missus cum triremibus ad liberandas à Dionysij tyrannide Syracusas, quem Dion Syracusanus implorato Corinthiorum auxilio expellere conabatur, intra dies L. quàm Syracusas attingit urbe potitur, ac Dionysius clam sese atque arcem Timoleonti dedit, ab eoque cum paucis in exilium Corinthum missus est: ille uero arcem solo æquauit, Syracusanis libertatem restituit. Deinde contra Leontinos pergens eorum Tyrannum Ictem in bello captum interfecit. Posthæc Mamercum Cataniae tyrannum in fugam uertit duobus hominum millibus occisis. Leptinum qui Apolloniam per uim ceperat captum ac uinctum Corinthum misit. Carthaginenses Siciliam bello inuadentes superauit, castraque eorum diripuit. Postremo rebus magnis gestis ex oculorum morbo cæcus effectus est, ac priuatus Syracusis quas liberauit, uixit in magno apud ciues honore. Ibiq; tandem mortuus ac funere publico elatus. Aequalis autem fuit Timotheo, Agefilao, Pelopidæ, Epaminondæ. Hæc ex Plutarcho. Qui eum ex nostris Paulo Aemilio comparat. **TIMOLAVS** Larisseus è Larissa Macedonia, discipulus Anaximenis Lampfaceni. Scripsit poema de bello Troiano Homeri uersui uersum addens atque subdens, uidelicet. *μῦνιμ' ἄειδε θεὰ κληϊάδεω ἄχιλῆος, ἠμ' ἔδετο χεῖρας κεχολωμένους εἶνεκα κέρους, οὐλομένω, ἢ μυσὶ ἀχαιοῖς ἄλγ' ἔδθηκε μαρναμένους, ὅτε τρωσὶ μ' ἄτορ πολέμιζον ἄνακτος. πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαφεν, εκτοσος ἐν παλάμῃσι δαίρομεν ὑπὸ δ' ἄρσι.* Scripsit & alia. Suidas.
- Timocles** Timocles Comicus Atheniensis fabulas scripsit, ipsius nonnullas commemorat Athenæus.
- Timotheus dux** Timotheos quatuor præcipuos fuisse comperio: Primum Atheniensem ducem potentissimum ac diuitem, qui muros Athenis ædificauit. Cuius meminit Aristophanes, *ο τιμοθεὸς δὲ πῦργος, ἐμπέσοι γέσοι.* Huius Icona pictores adulandi gratia fecerunt, iuxtaque fortunam rebus ciuitates ei inclusas deferentem, illum autem ipsas expugnantem: quamobrem

rem indignatum eum ferunt pictori fuisse, quod felicitati potius eius res gestas quam uirtuti uideretur adscribere. Haud multo post hoc factum fortuna quasi aegre ferente rebus excidit: author Suidas. Huius ut uiri etiam docti meminit Cicero in primo de officijs his uerbis. Timotheus Cononis filius Atheniensis cum esset inferior belli laude patre suo, ad eam laudem adiecit gloriam ingenij & doctrine. Timotheus item Atheniensis comicus medicæ comedie, cuius fabulas nonnullas commemorat Athenæus. Timotheus Milefius Musicus, qui decimam & undecimam chordam lyrae addidit & antiquam musicam in molliorem modum mutauit. Emicuit tempore Philippi Macedonis, cuius filius Alexander fortissimo excitabatur, & ad res bellicas alacrius instruebatur. Decessit anno ætatis LIII. Scripsit uersibus de Musica libros XVII. Hymnos, Encomia, Dithyrambos: hæc Suidas. Quintilianus tradit hunc à discipulis, qui apud alios musicam prius didicerant, duplicem solitum esse ferre mercedem, quod oporteret eos male imbutos prius dediscere accepta, deinde paulatim ab se tradita percipere. Eustathius autem eius defuncti epigramma ponit. *πᾶσα μίλκτος τίκτη τῶν μὲν ἄλλων πῶθενον Τιμόθεον κιδάρα δέξιον ἠνίοχον.* Timotheus sculptor nobilissimus. Cuius in templo Apollinis Romæ plura sunt monumenta. Vnus qui cum Leochare Briace & Scopæ Mausoleum Artemisæ cælauit, quadrato ab latere quisque suo: author Plinius. Timotheus Gazeus patria, grammaticus tempore Anastasij principis, qui scripsit uersibus: cuius opera nonnulla commemorat Suidas. Timotheus his omnibus præstantior inter LXXXII. discipulos: Pauli epistolis tum martyrio clarus, Præful Ephesius, patria Lyaonius, filius uiduæ mulieris. Alius item martyr Romæ tempore Melchisedis Pontificis ex Antiochia. Alij quoque complures. Timagoras Atheniensis capitali supplicio mulctatus, quod Dareum ad quem legatus missus fuerat, more Persarum adulando adorauerat. Suidas: & Valerius. Timomachus Byzantius pictor nobilis, Cæsaris dictatoris ætate, fecit Medeam & Aiace quos ipse Cæsar LXXX. talentis emit, in temploque Venæ genetricis dicauit. Plinius. P. Ticinius, ut est author Varro, primus è Sicilia Romam tonsores adduxit, anno urbis CCCCLIII. cum antea intonsi essent. Plinius. Sex. Titianus orator, homo loquax & satis acutus, sed tamen solutus, & mollis in gestu, ut saltatio quædam nasceretur, cui saltationi Titianus nomen esset: ita cauendum est ne quid in agendo dicendo ue facias, cuius imitatio rideatur. Cicero. Titianus Titiani filius Græcus orator, præceptor Maximini principis, scripsit libros prouinciarum pulcherrimos. Appellabatur simia sui temporis quod omnia probe imitaretur: author Capitolinus in Maximino. Titianus, siue ut quibusdam placet Tatianus, uir eruditus prima ætate oratoriam Romæ docuit, ex quo honores ac opes sibi parauit. Dein factus Christianus libros aduersus gentes memorabiles reliquit. Iustini martyris sectator fuit. Postea uero eloquentiæ tumore inflatus, nouam condidit sectam, quæ Encratitarum dicitur, quam postea Seuerus auxit, à qua Seueriani appellati, Valentinum Marcionem Saturninumque secutus, qua maritos & mœchos pari iudicat lege. Ex quatuor euangelij unum composuit quod Diatessaron nominauit. Titianus uero infinita edidit uolumina, inter quæ quod contra gentes est, omnibus præstat. Emicuit M. & L. Antoninorum temporibus: ex Hieronymo & Eusebio. Titus quando prænomen T. tantum litera notabatur, quando nomen, totum scribitur, ut Titus princeps. Titus Bostrenus Præful sub Iuliano & Iouiniano principibus, uehementes aduersus Manicheos scripsit libros: decessit sub Valente: ex Hieronymo. Titus ad quem sunt Pauli Epistolæ. Tirteus poeta Atheniensis. De hoc in Geographia in Lacedæmonia conscripsi. TYRANNION Amisenus, discipulus Estiæ Amiseni nobilis grammatici, ætate Magni Pompeij docebat Romæ: ductus est à Lucullo captiuus in bello Mithridatico, prius dicebatur Theophrastus, mutauit autem nomen quod inter æquales superbis uersaretur moribus. Clarus igitur & diues ob doctrinam factus adeo est, ut supra tria librorum milia possideret. Decessit iam senex morbo podagræ. Tyrannion Iunior è Phœnicia discipulus prioris, à quo sibi nomen usurpauit, cum prius Diocles uocaretur. Captiuus & ipse Romam ductus à quodam Diamante Cæsaris libertus emptus, deinde dono datus Terentiæ Ciceronis, ab eaque liber factus, ludum Romæ aperuit: scripsit libros LXXXIII. Tyrannus autem Sophista fuit, qui scripsit de diuisione orationis libros X. Hos tris ponit Suidas. Titornus bubulcus fortitudinis monstrosa

Timotheus
musicusTimotheus
GazeusTimotheus
Pauli

Timagoras

Timomachus

Sex Titius

Titianus
orator

Titianus hæreticus

Titus præful

Titus Pauli

Tirteus poeta

Tyrannion
grammat.

Tyrannion

Iunior

Titornus

- fuit, cum Milone certauit de robore uicijque, cum pedem tauri una manu, altera uero alterius tauri pedem per uim conantibus ipsis resilire traheret: author Aelianus. Tlipolemus patria Tirynthius, Hercules & Astidames filius, author Rhodiorum, Lycnium fratrem Alcumenæ nothum ac filium Electrionis, uenientem ex sua patria in urbem Tirintha, per se ditionem oleæ ramo interfecit: ad Apollinem Delphos expiandi sceleris gratia uenit, responsum tulit ut sedem Rhodi commutaret, quæ res à Pindaro narratur. Hic postea Rhodijs imperauit, gentemq; auxit, ac eos ad Troiam duxit, ut habetur apud Homerum in Catalogo. Extinctusq; in bello ossibus Rhodum relatis, ubi ei festa celebrantur corona populea. Thrasimachus Carthaginensis sophista periodum & colon, id est, membrum prius monstrauit, ac modum qui nunc est Rhetorices induxit. Fuit discipulus Isocratis, scripsit de arte Rhetorica. Suidas. Thrasibulus Atheniensis exul, comparato exercitu xxx. tyrannorum dominationem Athenis sustulit, iuuante Lyfandro Lacedæmoniorū duce, exulesque reduxit. Insuper plebiscitum tulit quod *ἄμνησιον* uocant, qua iniuriarum memoria deleretur, exulibus iureiurando adactis: cuius Cicero in Philippicis & Val. de Mo. meminere. Trasibulus Milesiorum Dux ut portum Sicyoniorum occuparet, ex aduersa parte oppidanos tentauit. Dumque sic detinerentur, cum insperata classe portum cepit. Frontinus libro II. Trachalus orator Domitiani tēporibus sobrius & satis apertus suis, & quem uelle optima crederes, auditus tamen maior. Nam uocis quantā in nullo cognoui felicitas, & pronūciatio uel scenis suffectura, & decora omnino. Deniq; ei quæ sunt extra superfuerat: author Quintilianus, qui sonū Trachali appellat. Traian⁹ Patricius floruit sub Iustiano no principe. Scripsit temporū epitomen nobilem, fuit & ipse uir Christianus: author Suidas. C. Trebatius iuriconsultus, Ciceronis familiaris, cuius commendatitia ad Cæsarem in Galliam proficiscens sub eo militauit. Extatque Cæsaris responsum per epistolam, Trebatium quem mihi commendas, aut regem Galliæ faciam, aut hunc Leptæ legatum. Tu si alterum habes quem ornem, ad me mitte. Hunc idem Cæsar Dictator quod eum uti senatus adurgeret admoneret, non clara facie respexit. Trebellius historicus. C. Trebonius cum Bruto & Cassio tertius cōiurauit contra Cæsarem. In Asia deinde fraude Dolabellæ interfectus crudelissime fuit, ut narrat Cicero in Phil. Idē siue necessarius eius sub eodem Cæsare in Gallia militauit, eiusque classis apud Massiliam præfectus bello nauali. Tritanus è Samnio in gladiatorio ludo celebris, qui & filium habuit militem Pompeij magni, monstroso uir robore, & rectos & transuersos cancellatim toto corpore neruos in brachijs manibusque habuit: hostem ab eo prouocatum ac uictum uno tantum dexterae digito correptum in castra per uim traduxit: authores Varro: Plinius. Tryphon Alexandrinus grammaticus Augusti tempore scripsit de copia orationis, de Orthographia, & alia: quæ à Suida commemorantur. Tryphon Origenis auditor ad quem nonnullæ eius extant epistolæ, in sacris libris eruditissimus fuit, ut eius multa ostendunt monumenta, præsertim liber quem edidit de uacca rufa in Deuteronomio, & alia quædam ab Hieronymo commemorata. Tryphon cognomento Diodorus natus Cosianis castello Apamiensium Syriæ, educatus Apamiæ, & regi commendatus, regno Apamiensium successit, Syrisque bellum mouit. Strabo libro XVI. Tryphon, Respicius, & Nympha uirgo in Saxonia sub Decio martyres. Prior enim anseres pascebat, cuius exemplo Respicius Trib. mil. & deinde Nympha uestalis permoti sunt. Tryphonia uxor ipsius Decij ponitur & in hac palma. Tryphiodorus Aegyptius poëta, scripsit Maratonia: excidium Ilij. Odyssæam id est, poema de laboribus Vlyssis. Paraphrases comparisonum ab Homero positarum. Suidas. Thucydides Atheniensis historicus Olymp. LXXXVIII. fuit patre Oloro, matre Egesipyla, genus à ducibus Milciade & Cimone, qui & ipsi ab Aeaco Iouis filio originem habuere, duxit: ut Didymus in historia testatur. Vxorem duxit è Thracia oriundam alioqui diuitem, cuius opes adsecutus, non in uoluptates, sed partim in ocium literatum erogauit. Nam bellum Peloponnesiacum scribere aggressus tempore quo illud gerebatur, Atheniensibus pariter ac hostibus Lacedæmonijs militibus, qui bello interessent, mercedem præbebat, uti res quotidie ueras ei renunciarent, quas fidelius accipere sperabat si non solum ab amicis, sed etiam ab inimicis edoceretur, ne partes quisque suas falso tueretur. Præceptores habuit in philosophia Anaxagoram, & in rhetorica Antriphontē

tiphontem, cuius & ipse in VII. historiae meminit, dicens eum causam fuisse perdundae
 reipub. ac firmandae CCC. tyrannidis. Quod autem Athenienses eius post mortem ca-
 dauer extra ciuitatem eiecerunt, magistro parcens tacuit. Ad rempublicam non adcessit,
 neque in concionem ascendit, militauit tamen quandoque, malis tamen auspicijs. Nam mis-
 sus Amphipolim, eo tempore quo rex eam Philippus occupauit, in suspicionem uenit pro-
 ditionis. Quare in exilium actus in Aegina substitit. Inde in Scaptam syluam. In eo casu
 fortunam aequo animo tulit, nunquam neque queri, neque flere uisus: neque Brasidam
 exilij sui authorem in sua historia unquam accusare uisus est, quod plerique faciunt scri-
 ptores suis potius adfectibus, quam ueritati inseruientes. Herodotus enim quod spretus a
 Corinthijs fuerat, eos fugere scribit Naumachiam apud Salamina. Timaeus Tauromeni-
 tes Timoleontem plus aequo laudauit, quoniam patrem eius Andromachum Monar-
 chia non deiecerit. Philistus cum iuvene Dionysio orationibus contendit. Xenophon
 Memnoni conuicium dicit quod familiaris esset Platonis, cuius ipse aemulus fuerat. Ad-
 plicatio ad scribendum historiam cupidoque gloriae iam inde puero statim apparuit. Nam
 recitante quondam Herodoto sua scripta magno auditorum assensu, permotus & ipse
 laudis aemulatione flere uisus est, quod Herodotus animaduertens ad patrem uersus, ait:
 Deduc puerum ad disciplinas. VII. historiae composuit libros, in uerbis luculentus, in
 sententijs obscurus, multa breui complectens. In hyperbatis frequens, minime figura-
 tus. Nam neque ironijs, neque scommatis, neque obliquis utitur orationibus, uti Demosthe-
 nes, quod historiam aut personas quas introducit, cum sint principes uiri & generosi, mi-
 nime deceat hoc cauillosum ac ueteratorium dicendi genus. Excessit in Thracia sepul-
 tus Athenis, ut dicunt nonnulli, ossibus clam exportatis quando cauebatur nequis ob-
 prodionem exul Athenis contumularetur. Eius monumentum cernitur prope Pylas in
 loco Atticae, quem Coelam uocant. Haec ex Marcellino Graeco authore conuersa. de eo-
 dem Quintilianus ita refert. Thucydides & Herodotus longe ceteris in historiae praefe-
 rendi, quorum diuersa uirtus laudem penes est parem consecuta. Densus & breuis & sem-
 per instans sibi Thucydides: dulcis & candidus, & effusus Herodotus: ille concitatis, hic
 remissis affectibus melior: ille concionibus, hic sermonibus: ille uisus, hic uoluntate. Dio-
 nysius Halicarnassensis scribit, Demosthenem adeo Thucydidis stilum probasse, ut eius li-
 brum octies exscripserit, totumque ferè edidicerit. Cicero in Bruto. Thucydides rerum ge-
 starum sincerus pronunciator & grandis etiam fuit, hoc forense concertatorium non tra-
 ctauit genus. Orationes quas interposuit, multae sunt, eas ego laudare soleo, imitari neque
 possim si uelim, neque uelim si possim: ut si quis falerno uino delectaretur, sed eo nec ita
 nouo, ut proximis Consulibus natum uelit, nec rursus ita uetere, ut Opimium aut Ani-
 cium Cos. quaerat. Atqui eae notae sunt optimae, credo, sed nimia uetustas non habet eam
 quam quaerimus suauitatem. haec ille. Obscurus omnino author, & ultima ferè lectio
 censetur apud Graecos, ijs qui iam profecerunt, quod & idem Cicero non dissimulauit
 dum uix illius sententias crebras percipere fatetur. Thucydides alios idem Marcellinus
 ponit, unum Milesium Athenis inter principes uiros ac duces, aemulum Periclis. Ali-
 um Pharsalium, Memnonis filium, cuius meminit Polemon in his quae de Acropoli scri-
 psit. Quartum poetam natione Achedrysiem, cuius meminit Androcion in Attide, di-
 cens eum filium esse Aristonis, qui fuit tempore Platonis Comici & Agathonis Tragi-
 ciae Nicerati uersificatoris. **ACTIUS TULLIUS** Volscorum rex, qui Corio-
 lanum profugum excepit, deque communi consilio Romam suos Volscos ad ludos ire
 suauit: clam deinde Consules adlocutus perterrefecit ac monuit, ut Volscos urbe eijce-
 rent: dubitare se, ne sicuti olim Sabini in similibus ludis aliquem excitent tumultum.
 Haec Tullius simulabat, ut plane iustam belli causam haberet: quod sane accidit, suis por-
 stea in concione ad ultionem excitatis, ut autor Liuius libro II. Ab hoc igitur profapiam
 Ciceronis Plutarchus originem habuisse dicit, quanquam tempore uisuerit. Silius a Tullo
 rege Romano: progenitorem eius Tullium alium, qui tempore Annibalis ordines duxit,
 his uersibus memorat: Tullius aetatas raptabat in agmina turmas, Regia progenies &
 Tullo sanguis ab alto: Indole proh quanta iuuenis quantumque daturus, Ausoniae populis
 uentura in secula ciuem. Ille super Gangem, super exauditus & Indos, Implebit terras uo-
 ce, & furialia bella Fulmine compescet linguarum, nec deinde relinquet Par decus eloquij

Historici
iniqui.

Thucydides
dux.

Actius Tul-
lius rex.

M. T. Cice, cuiquam sperare nepotum, Marcum Tullium Ciceronem plures utriusque linguæ auctores literis mandauere, inter quos Tyro Tullius eius libertus 111. uoluminibus eius uitam teste Pediano descripsit. Nos pauca cum ex Plutarcho, tum reliquis authoribus, quæ potissima uidebantur, collegimus. Igitur Cicero natus 111. Non. Ianu. præceptores se fatetur habuisse, in philosophia quidem Philonem Academicum tunc Romæ commorantem. In iure ciuili Scæuolam. In dialectica Diodorū Stoicum. In dicendo Apollonium Molonem. Sex. Roscium Amerinum parricidij reum natus annos $\times \times 111$. ut tradit Nepos, alij $\times \times v 11$. defendit. Metuens deinde Sullam, quem in ea causa offenderat, in Græciam abiit, Asiamque simulata causa ualeitudinis adiit, ubi se, ut ipse ait, recoquendum præceptoribus dicendi dedit. Xenoclemque Adramytinum, Dionysium Magnesium, & Menippum Carem, Rhodium Apollonium Molonem magistrum dicendi habuit. Feruntque Posidonium tunc Athenis cum græce declamantem audiuisse, ac protinus exclamasse, quod solam Græcis dicendi relictam gloriam uideret ad Latinos per eum transferri. Cum quaestor è Sicilia reuerteretur, Puteolosque adplicuisset: ubi multi ciues Romani ad Baias conuenerant, interrogatus est quid nam Romæ rerum gereretur. Miratus igitur Cicero illos ignorare tanti temporis absentiam eius in Sicilia, decreuit ex illo semper in urbe uiuere. Consul factus coniurationem Catilinæ repressit, legem Agrariam repulit, Murenam defendit. Hinc ob Clodij inimicitiam in exilium actus, æquo animo, ut philosophum decebat, minime fuit. Eius causa $\times \times$. hominum millia uestem mutauere. Rediit Pompeio & consule Lentulo sollicitantibus, tanta urbis lætitia, ut quasi auulsa sedibus suis Roma, omnis ætas ordoque obuiam procederet, quæ omnia ex eius orationibus, & pridie quàm iret in exilium & postquam rediit, licet deprehendere. In augurum collegium cooptatus, deinde Procos. in Ciliciam profectus, ibi Ariobarzanem regem populi Romani amicum seruauit à Parthis, qui in Syriam transuerant in extremam Cappadociam non longe à Tauro apud Cibistra oppidum. Inde reuertens Athenas Rhodumque remisit. Urbemque petens, incidit in ipsam flammam ciuilibs belli. Demandataque ei Campaniæ cura, Pompeio decedente, literæ à Cæsare superuenerunt quæ hortabantur eum ut uirum bonum & quietum neutri parti adherere. Cæsare rerum potito, cum eius nullæ essent partes, sese ad studia & ocium contulit: eo deinde interfecto, & Antonio flagitiose agente, in Græciam abiit ea mente, ut rediret. Initio consulatus Hircij & Pansæ causa fuit, ut Antonius hostis à Senatu iudicaretur, à quo tandem 111 uiro iussus interfici, à Popilio quem capitis reum defenderat, apud uillam suam Formianam iugulatur, anno ætatis $L \times 1111$. Terentiam uxorem sæpe aduersam tandem abdicauit, de qua Hieronymus contra Iouinianum. Cicero rogatus ab Hircio, ut post repudium Terentiæ sororem suam duceret, negauit se id facturum, dicens non posse uxori & philosophiæ pariter operam dare. Et item de eadem. At illa quæ de fontibus Tullianis hauserat sapiētiam, Messalæ Coruino ac deinde Sallustio acerrimis Ciceronis inimicis nupsit. Hæc postea ad centum uixit annos: duxit tamen aliam Cicero, mirantibusque amicis, quod ea ætate uirginem duxisset, respondit, Cras mulier erit. Recensere eius libros adeo uulgatos superuacaneum, eos commemorabo qui defunt. De consolatione ad filiam librum 1. De gloria 11. Laudationem Catonis 1. Commentarios sui Consulatus græce scriptos, quos ad Posidonium philosophum misit. Tris libros de temporibus suis uersibus scriptos. Nam & ad poetica pronus, quingentos nocte uersus facere solebat. Conuertit quoque in Latinum Oeconomicum Xenophontis. Arati Phænomena trimetro carmine. Orationem Demosthenis pro Ctesiphonte, & alteram Aeschynis contrariam. Marcus Cicero filius eius inter eos, qui à claris parentibus degenerauerunt, ponitur Valerio. Binos eum congios haurire solitum scribit Plinius, ob temulentiamque M. Agrippæ scyphum impegisse. Idem libro $\times \times 11$. cap. v 1. ait Augustum Consullem cum Cicerone filio fuisse, quod sanè miror ab alijs scriptoribus præteritum, ab ipso præsertim Cicerone patre, qui tanta de se ac suis iactare solebat. Qu. Cicero frater legatus Cæsaris in Gallia $\times 1111$. legationis præfectus. Deinde ad regendam Asiam Proconsul missus admonetur à fratre per epistolam totius officij. Quandoque etiam cum eo in dissidium uenit. Duxit uxorem Pomponij Attici sororem. Miserandus demum eius exitus. Proscriptus enim unà cum filio quando & Cicero frater, percussorem rogauit se ante filium absumi, filius contra se antequam patrem. Vterque igitur simul interfectus. author Appianus.

Terētia uxor

M. C. filius

Qu. C. frater

Appianus. Tulliola filia Ciceronis, prius locata Dolobellæ. Deinde Pisoni Crassipedi, sub quo in partu diem obiit, patri adeo dilecta, ut à Sallustio ut probrum, matris pellex appellatur, quod ut ab inimico, non iudice dictum existimandum. Huius igitur & reliquorum Tulliorum monumenta in uia Appia, sexto ab hinc lapide, marmora quoque inscripta plurima ante hos annos resecta sunt. Tyro Tullius Ciceronis libertus adiutorq; in studijs fuit. Is libros complures de usu atque ratione Latinæ linguæ, itemq; uarijs ac promiscuis quæstionibus composuit. In his præcipui uidentur, quos Græco titulo Pandectas inscripsit, tanquam omne genus continentes doctrinarum. hæc Gellius. Hic supra centum dicitur annos uixisse, uolumina eo quo nunc uidemus ordine disposuisse, ut autor Quintilianus. Laurea Tullius, alter Ciceronis libertus etiam doctus, cuius de balneis epigramma legitur apud Plinium. Tullius Cimber, qui primus in cõiuratione Bruti manus in Cæsarem intulit. Tullius Crispinus, dux Romanus, debellatus à Seuero principe. Turianus Plastes aduersus à Fregellis à Tarquinio ad Iouis effigiẽ in Capitolio dicandã. Nam in Hetruria ea maxime ars uigebat. Ficulisa quoq; in urbis exordio erant in honore, abstinentiæ & paupertatis exemplo. ob hoc rex Numa septimũ collegium figulorum instituit. Plinius. Propertius item. Ficilibus creuere deis hæc aurea templa. Turpilius eques Romæ, è Venetia. Cuius pulchra extant opera Veronæ. Læua is manu pinxit. author Plinius qui suo tempore dicit fuisse. Turpilius poeta Comicus senex Sinuessæ moritur Pompeij tempore. author Eusebius. Turia uirgo uestalis incesti damnata. Liuius. **TURCIORVM** quoque familiam Romæ fuisse ex inscriptione lapidis cognoscimus, qui nunc in hortis apud ardis apostolorum conspicitur his uerbis. Ex autoritate Turcij Aproniani præfecti urbis. Ratio docuit utilitate suadente, consuetudine mercandi summota: sub exagio potius pecora uendere quàm digitis colludentibus tradere, ut appenso pecore, capite pedibus & seuo, lacte & subgulari lanio cedentibus, reliqua caro cum intraneis proficiat uenditori sub conspectu publica fide ponderis comprobata, ut quantum caro occisi pecoris adpendat, & emptor norit & uenditor commodis omnibus à præda damnata, quam Tribunus officium, Cancellarius & scriba de pecuarijs capere consueuerant. Quæ forma interdicti & dispositionis sub gladij periculo perpetuo custodienda mandatur. A. Tuccius. Huius nominis inscriptio, Romæ apud arcum Constantini nuper in effosso lapide, quod fundamentum putatur fuisse alicuius ædificij à Tibicinibus facti. Numini domus Augustorum Victoriæ sacrum Genio collegij Tibicinum Romanorum. Q. S. P. P. Q. Q. II. S. P. D. D.

Tulliola

Tyro Tullius

Laurea Tullia

Tullius

Crispinus

Turianus

Turpilius

Turcij

Turcius

Apronianus

Inscriptio.

Cancellarius

A. Tuccius

VALERII prius Valesij teste Quintiliano appellati, sicut Fusij deinde Furij. Primus qui in magnum uenerit nomen, fuit L. Valerius Valesij filius, qui primo de Veientibus, iterum de Sabinis, tertio de utrisq; triumphauit. Hic quia in locum Tricipitini collegæ Consulem nõ subrogauerat, & domum in Velia tutissimo loco habebat, in suspicionẽ regni adfectati uenit: quo cognito apud populũ questus est, quod tale aliquid timuissent: quapropter remisit qui domum suam diruerent, secures etiam fascibus dempsit, easq; in populi concione summisit: legem de protocatione à magistratibus ad populũ tulit. Hinc Publicola dictus. Cum diem obiisset, publice sepultus & annuo matronarum luctu honoratus. Cæcilius. Hic quadriga prius in triumpho uectus est sine ulla inuidia: præterea collegæ Bruto honores funusq; curauit, funebremq; orationem de ipsius laudibus habuit, quæ adeo iucunda fuit Romanis, ut ex eo consuetudo manserit, ut qui strenue pugnando occubuissent, ab optimatibus laudarentur. author Plutarchus. M. Val. Publicolæ frater Cos. unã cum Posthumio Tuberto factus, ac contra Sabinos profectus, rem feliciter fratris auspicijs & administratione gessit. Ex quo publice ei domus ædificata, cuius fores extra honoris gratia aperirentur, quum cæteræ intus procederent. Valerius Coruinus Tribunus militum sub duce Camillo reliquias Senonum persequente, aduersus Gallum prouocatore[m] solus processit. Coruus abortu solis galeæ eius insedit, & inter pugnandum ora oculosq; Galli reuerberauit, & horre uicto, Valerius Coruinus dictus. Hic cum ingens multitudo are alieno oppressa, Capuam occupare tentasset, & ducem sibi Quintium necessitate compulsam fecisset, sublato are alieno seditionẽ compressit. Hæc Cæcilius. Liuius uero addit de Samnitibus eum triumphasse, Sexies Consulem fuisse, hostes T. Manlij morte superbos compressit. Vixit præterea

L. Valerius

Publicola.

M. Val. Publi

cola frater.

Val. Coruin.

- L. Val. Potitus. præterea teste Valerio, corporis & animi uiribus integris annos centum. L. Val. Potitus post decemuiralem inuidiam, plebem in patres incitatam legibus & conditionibus suis mitigauit. Vnde Potiti cognomen adeptus. Primus quoque Consul post Xuiros cum Vollicos Equosq; ad Algidum magna laude debellasset, triumphus ei à patribus negatus fuit. Sed suadente Icilio Tribuno Ple. primus sine autoritate Senatus triumphauit, cum Collega suo M. Horatio. Quamobrem Maximí cognomen adeptus est, quod nemini à senatu præterquam Fabio Maximo datum est, ut ait Plutarchus. M. Val. Falco ad Attalum regem pro simulachro matris deum ex oraculo missus à Romanis. Valerius Leuinus Cos. cum Pyrrho prælio congregiendi in Lucania infeliciter pugnauit. Iterum postea Consul contra Agrigentum missus, ac superato Hannone duce Carthaginensium, oppidum in potestatem recepit. Senatum securi percussit. Cæteros sub corona uēdidit. Alter Leuinus Cos. contra Philippum Macedoniae regem prospera bella gessit, teste Liuius libro V I. de bello. Valerius Flaccus M. Catonis senis familiarissimus; eundem ex agro Tusculano ad rempublicam adduxit pariter & instruxit, ut ait Plutarchus. Consul cū eodem Catone circa Mediolanum, ut Liuius testatur, cum Gallis & Insubribus & Boijs collatis signis pugnauit, ubi decem millia hostium sunt cæsa. Causam mulierum de abroganda lege Oppia contra Collegam suam Catonem obtinuit, de quo uide Liuium, elegantes utriusq; orationes libro IIII. de bello Ma. Censor quoq; cum eodem creatus ab eo princeps Senatus est dictus. Valerius Antias scriptor historiarum sæpe ab autoribus testis citatus, militauit sub Valerio Leuino aduersus Hannibalem. Val. Messala, duo oratores, de quibus uide in Messala. Q. Val. Soranus poeta quem Cicero de Oratore in primis doctissimum togatorum appellat: Plutarchus uero uirum philosophum & eruditum dicit, ac interfectum per prodicionem à G. N. Pompeio fuisse, dum ultro citroq; cum eo ambulanti ac loquenti pauloq; post abeuntem iusserit necari: autoremq; Oppium adducit. Huius Sorani est illud principium poematis. Iuppiter omnipotens regū rerumq; repertor Progenitor genitrixq; Deum Deus unus & omnis. C. Valerius Procillus, militauit sub Cæsare, in Galliam missus legatus ad Ariouistum, ut in commentarijs. Valerius Max. historicus scripsit dicta ac facta memorabilia ad Tyberium Cæsarem. Militauit sub Sexto Pompeio, ut ipse de se testatur, ubi de institutis antiquis loquitur. Val. Flaccus poeta scripsit Argonautica. Quintilianus eum sua ætate fuisse testatur, his uerbis. Multum in Val. Flacco nuper amissimus. Inter Valerios sunt sancti uiri duo præsules non prætereundi. Alter Cæsaraugustanus & ciuis & episcopus, Maximiani tempore sub Daciano præsule, unā cum Vincentio martyre captus. Alter præsul Hipponensis fuit, cui successit Augustinus. Est & Valeria uirgo & martyr in Africa, cum Cornelia item uirgine. Pridie Calend. April. Altera Valeria martyr uxor S. Vitalis postea dicitur. Valerianus præsul in Africa martyr sub Genseric rege. Valdenses seu pauperes de Lugduno, sub Hadriano IIII. autore Valdone excitati sunt. Is enim idiota, sacrorum uoluminum degustationem ex alijs deprehenderat, patrimonium omne pauperibus distribuens, dicebat Christianis omnia communia esse oportere, ad eumq; errorem plures adsciuerat. Marcus Varro natus tempore, quo Marius Cimbro deleuit in prouincia Narbonensi, ut placet quibusdam. De quo Cicero in primo Academicorum. Libri tui Varro, nos tanq; in urbe nostra peregrinantes errantesq; sicuti hospites reduxerunt domū, ut possemus aliquādo ubi essemus agnoscere. Tu ætatē, tu descriptionem temporū, tu sacrorū iura, tu domesticā, tu bellicā disciplinam, tu sedē regionum & locorum, tu omnium diuinarum atq; humanarū rerum nomina, genera, officia, & causas aperuisti. Plurimum quidē poetis nostris & literis lumen attulisti, atq; ipse uariū & elegans omni ferē numero poema fecisti, philosophiā & in multis locis inchoasti. Augustinus de ciuit. dicit hunc apud Latinos, & Origenem ac Didymum apud Græcos plus cæteris scripsisse, edidisseq; lib. XL I. Satyras quas Menippeas appellat, De imaginibus. Deniq; tam multa legit, ut aliquid ei scribere uacasse miremur, tā multa scripsit quā uix quenquam legere potuisse credamus. hæc ille. Terentianus item ait, uir doctissimus undecunq; Varro. Militauit bello Piratico sub Pompeio. Coronaq; ob uirtutem donatus nauali, qua longe clariorem meruit imaginem, ut ait Plinius, in bibliotheca Asinij Pollionis. Terentius Varro ante hunc sordido loco natus, in foro clamitando causasq; agendo pro sordidis hominibus aduersus bonos, honores procurauit, quæstura & duabus ædilitatibus, sella Curuli &

& Prætura functus. Postremo consul factus culpa sua apud Cannas exercitum Paulumque Collegam suum perdidit. Redeunti gratias Senatus egit quod non desperasset. Dictaturam nolenti obtulit, auctor Cæcilius. Q. Rubius Varro, qui à Senatu hostis cum C. Mario est iudicatus, acer & uehemens accusator fuit. Cicero in Bruto, C. Visellium Varronem, Cicero item inter uiros sui temporis doctos commemorat. P. Teren. Varro Atacinus in his quæ nomen est adsecutus interpretis operis alieni non spernendus quidem, uerum ad augendam facultatem dicendi parum locuples. Quintil. Eusebius autem dicit eum ex Atace fuisse uico Narbonensis prouinciæ, ac post annu x x x v. literas Græcas didicisse. Q. Varius orator acutus in rebus inueniendis nec minus uerbis expeditus, fortis uero auctor & uehemens, & in uerbis nec inops nec abiectus, & quem plane oratorem dicere auderes: Cicero in Bruto. P. Aelius Varus quum Auximum cum præsidio teneret, adueniente Cæsare aufugit. Lucanus. Varus ut ad martem pulsarunt Auximon alæ, Per diuersa ruens neglecto moenia tergo, Qua syluæ, qua saxa fugit. Prætor idem Africam obtinuit tempore ciuiliis belli dum ibi Ligarius esset, qui tyrannide accepta contra Cæsarem prouinciam tenuit. Pedrianus. Quintilius Varus Alphenus patria Cremonensis, ut ait Eusebius, fuit: quem Virgilius in Bucolicis magnopere extollit: Vare tuum nomen superet mihi. Et rursus: Nanc super tibi erunt qui dicere laudes Vare tuas cupiant, & tristia condere bella. Inter Augusti præfectos fuit, & Germanos magna gloria uicerat, ut est auctor Seruius grammaticus: uerum hic postremo profligatus ab eisdem Germanis, tris legiones amiserat: quapropter Augustus ob dolorem sæpe parieti caput adlidens aiebat. Redde legiones Vare, auctor Tranquillus in Augusto. L. Varus & Plocius Tucca, uiri doctissimi, amici Virgilij, hæredesque ex parte testamenti relictæ, iussu Augusti carmina Aeneidos emendauerunt, hac lege ut nihil adderent, ut Seruius tradit, Horatius. Dilecti tibi Virgilius Varusque poetæ. Varus Geminus inter Declamatores ponitur Augusti temporibus. Hic dixit: Cæsar qui apud te audent dicere, magnitudinem tuam ignorant: qui non audent, humanitatem. Seneca. Fertur & eius dictum ab Hieronymo: Qui non litigat, cœlebs est. Cui quidem ad stipulatur illud quod in sacris scribitur libris: Melius habitare in loco deserto, quam cum uxore litigiosa. Varus sophista Persa genere describitur paucis à Philostrato. L. Varinus Liuius nominatur & Verinus, diminutiua à Varo & Vero. L. Vargunteius defensus ambitus ab Hortensio ut apparet in oratione pro Sulla. fuit & in cõiuratione Catilinæ. Vatinus teste Valerio, cum esset dignitati Ciceronis semper aduersus, ita postea præualuere amicitia, ut duobus iudicijs publicis ab eo defensus sit. Hic cum esset impudentissimus, eleganter à Seneca describitur. Vatinus, inquit, assiduo conuicio depudere didicerat. Vacie cognomentum nonnulli sibi Romæ inuenerunt à suris retortis. Legitur de Seruilio Vacia uiro prætorio tempore Senecæ. De quo ipse in epistola LV. dicit: Nulla re alia notum fuisse illum prætorium & diuitem quam uillæ ocio, quam prope Cumas possidebat, in qua consenuerat, ut occupati aliquando clamarent: O Vacia solus scis uiuere. Cum tamen ille non uiuere, sed late-re potius sciuisset. Itaque Seneca se dicit illac transeuntem solitum dicere tanquam de mortuo per iocum: Hic situs est Vacia. FL. Vegetius Renatus comes Constantinopolitanus scripsit ad Valentinianum principem libros V. Epitomen uidelicet institutorum rei militaris, de commentarijs Catonis, Augusti, Traiani, & Hadriani principum, ac Frontini. In primo electionem docet iuniorum, ex quibus locis uel quales milites probandi sunt, aut quibus armorum generibus exercitus imbuendi. Secundus ueteris militiæ continet morem ad quem pedestris institui possit exercitus. Tertius omnium artium genera quæ terrestri prælio sunt necessaria, exponit. Quartus uniuersas machinas quibus uel oppugnatur ciuitates uel defenduntur enarrat, Naualisque belli præcepta subnectit. Venerij monachi sancti duo, alter Gregorij primi tempore è regione Lunensi secessit in insulam proximam Palmariam, ubi herbis diu uixit, & extinctus est: inde postea per Apollinarem præfulem Lunensem Regium translatus. Alter Othonis III. tempore ex cœnobio S. Benedicti apud Tybur ubi degebat, iniussu abbatis in solitudinem proximam perrexit. Castigatus deinde à S. Romualdo abbate missionem impetrauit, inuentus in horrido & alto saxo mortuus in genu cernuus. C. Verres perfuscus quæstura & prætura Urbana patre C. Verre & prætextato filio & filia nupta, successit in Sicilia prætor C. Sacerdoti: atque in ea libidinosè auareque uersatus, decedens tandem succedente Metello repetundarum reus à Siculis postulatus est.

Q. Rubius
Varro.Varro Ata
cinusQ. Varius
oratorP. Aelius Va
rus PR.Quintilius
VarusL. Varus
& Plocius

Tucca

Varus Ge
minusVarius so
phistaVarinus
Vargunteius

Vatinus

Seruilius
VaciaFl. Vegetius
Renatus

Venerij Duo

C. Verres

- C. Verres* est. Qui M. Tullium ad accusandum descendere compulerunt, iam pridem ipsis necessitate copulatum, quum Quaestor in Sicilia fuisset, autor Pedianus. *C. Verres* Eros Designator Caesaris Augusti. inscriptio marmoris Romae. *C. Veturius* & Sp. Posthumius *Coss.* *Coss.* aduersus Samnites bellum gerentes, à Pontio Herennio duce hostium in insidias ducti. *T. Veturius* uide in Posthumio. *T. Veturius* Veturij supradicti filius adolescens, cum ob aes alicum se nexum Caelio Plocio daret, uerberibusque adfectus esset, quod stuprum pati nollet, querelam ad Cos. detulit. Senatus Plocium ad carceres duci iussit. *Val.* de pud. *Veturia* mater & *Volumnia* uxor Coriolani, quem nulla uis à mœnibus patrijs amouere potuit, castra adeuntes lachrymis suis amouerunt. autor *Liuius*. *Verrius* *Flaccus* Iuris Pontificij peritissimus apud *Macrobius* & *Diomedem* grammaticos. *Verrius* item *Flaccus* huius libertus, dicendi genere claruit. praeceptor Augusti nepotum, docuit in Atrio *Catilianae* domus, ac cepit. in annum *L L S.* centena, decessit elatus exacte, sub *Tyberio*. Statuam habuit Praeneste. ex *Tranquillo*. *Verrius* *Cloacius* grammaticus de uerbis à Græcis tractis librum composuit. autor *Gellius* qui paulo post eum fuit. *Velius* *Longus* grammaticus scripsit in arte grammatica, cuius quaedam reperta sunt nuper in cœnobio *Bobiensi*. *Veclius* *Prætextatus* apud *Macrobius*. *Veclius* *Valens* *Antiochenus* libros scripsit *Anthologias*, in quibus de annis, *Climacteribus* *Septenarijs* & *Nonarijs* eorumque ratione scripsit, tradita prius à *Petrosiri* & *Necepsæ* regibus, περι κλιμακτηρίων εβδοματηνῆς καὶ ἐννιαδικῆς ἀγωγῆς. *Vibius* *Virrius* *Campanus* qui inter autores fuerat *Campanae* defectionis ad *Annibalem*, premente *Fulvio* *Cos.* idem etiam fuit autor ante deditionem uti ciues sibi mortem consciscerent. Itaque *XXXIII.* senatores eum secuti domum, post cœnam uino mentem alienati atque inuicem cõplexi cum lachrymis ueneno sumpto digressi sunt. *Liuius*. *Victor* *præful* *Carteia* ciuitatis *Hispaniae*, scripsit aduersus *Arrianos*. *Victor* *Mauritanus* genere, sub *Maximiano* martyr, cuius erat miles & aulicus maximo in honore, apud *Mediolanum* post uarias pœnas è uinculis fugiens latitauit, mox deprehensus prope eandem urbem in hortis eiusdem principis capite plectitur *VIII.* *Eid.* *Maij*: cuius corpus diu inhumatum ac canibus relictum, *S. Maternus* loci præful cõdidit. Eius hodie caput à *Callisto* *II.* dono acceptum *Volaterrani* ostēdunt. Fuere item & in hac palma complures huius nominis. *Victorinus* inter *XXX.* tyrannos tempore *Galieni*, de quo *Iul. Aterianus* sic scribit. *Victorino* qui *Gallias* post *Iunium* *Posthumium* rexit, neminem existimant præferendum, non uirtute *Traianum*, non *Antoninum* clementia, non grauitate *Neruum*, non in gubernando ærario *Vespasianum*, non in censura aut seueritate totius uitæ *Pertinacem* uel *Seuerum*. Sed omnia hæc libido & cupiditas mulierariæ uoluptatis sic perdidit, ut nemo audeat uirtutes eius literis mandare. hæc ille. Eo igitur matronarum libidinum causa interfectio apud *Agrippinam*, mater *Victorina* *Victorinum* filium paruum *Caesarem* fecit, qui paulo post & ipse interfectus fuit apud *Agrippinam* coloniam: unum utriusque sepulchrum hac inscriptione. *Victoria* *Augusta* mater *Victorini*, quæ & mater *Castrorum* dicta est, inter *XXX.* tyrannos ponitur, ac in *Gallia* rexit imperium. *Victoria* *mar* *tyr* *Tetricum*que Imperatorem ad finem suum etiam constituit, de qua etiam inter Imperatores dixi. Altera uirgo *Trebulana* & martyr in patria sub *Decio*. *Victorinus* præful *Pictaue* *sis* ac martyr, scripsit quaedam ab *Hieronymo* cõmemorata. *Victorinus* *Afer*, *Romæ* sub *Constantio* principe rhetoricæ praeceptor, in extrema senectute factus Christianus, scripsit nonnulla quæ *Hieronymo* recensentur. *Victorinus* natione *Aquitanicus* calculator, aduersus ab *Hilario* urbis *Romæ* episcopo, cõposuit paschalem cursum post quatuor illos, *Hippolytum*, *Eusebium*, *Theophilum* & *Prosperum*. Continet autem annorum seriem *D. XXXII.* Ita ut quingentesimo trigesimo tertio anno rursus incipiat paschalis solennitas eodem mense & die & luna, quæ primo resurrectionis dominicæ anno facta est. autor *Gennadius*. *Victorianus* præful in *Mauritania*, scripsit nonnulla ab eodem autore commemorata. *Vigilantius* natione *Gallus*, eodem etiã teste autore, præful in *Hispania*, quem *Hieronymus* dormitatem *Iepido* cauillo appellat, acrique defensione refellit, quod inter alia diuitias paupertati præferbat. *Vigilius* diaconus composuit *Monachorum* instituta. Alter qui præful fuit, scripsitque ad *Simplicianum* quaedam in laudem martyrum. autor *Vincetij* idem. *Vincetius* natione *Gallus*, presbyter sub *Theodosio* & *Valentiniano*, uir eruditus clari in sacris literis, scripsit librum quem tacito proprio nomine inscripsit, *Peregrinus* cõtra hæreticos.

reticos. author idem. Vincētius ordinis Prædicatorum, qui scripsit historiam uniuersalem ab exordio mundi usq; ad Hierosolymitanam expeditionem Ludouici regis Gallorum, annum uidelicet M. CCCXLVIII. Vincentius uero martyr tempore omnibus, ac celebritate prior, patria Cæsaraugustanus, ordine Leuita, Valerij præfulis sui munera euangelij sæpe obibat, sub Diocletiano passus, sepultus apud Valentiam. Vincentius postremo ordinis etiã Prædicatorum, natione item Hispanus, patria Valentinus, claruit sanctitate nostra ætate inter sanctos à Calisto III. relatus, qui eius fuerat ciuis, eumq; Pontificem futurum prædixerat, ab eoq; se magnis honoribus extolli. Vinucius ciuis Ro. Augusti tempo-
Vinucius
 re, quo nemo in agendis causis præstantius habuit ingenium: quicquid longa cogitatio illi præstatura erat, prima intentio animi dabat: ex tempore causas agebat, sed nõ desiderabat hanc conditionem, ut ex tempore agere uideretur. De hoc elegãter Augustus dixit. Vinucium in numerato ingeniũ habere. Seneca in Decla. Vindicius seruus qui coniurationem
Vindicius seruus
 Tarquiniõrum & filiorum Brutii rexit, donatusq; propterea libertate ex sententiã Valerij Publicolæ fuit, ex quo postea manumissioni uindictæ nomen mansit. Plutarchus. L. Virginius occisa Virginia filia Icilio pacta, quam Appius Claudius Decemuir per uim corrum-
L. Virginius Virginia
 pere uolebat, urbem libertati restituit, finemq; tyrannidi Decemuirali constituit, ut mors Lucretiæ regibus. uide Liuium lib. III. ab urbe. T. Virginius Trib. Pl. Cæsonem Quincij Cincinnati filium cum reip. periculo condemnauit. Liuius in eodem libro. Virginius Opiter Cos. cum Aruncis bellũ gerens, Pometiam magna clade adfecit. Ibidem. T. Virginius Calimontanus cum Sp. Aemylio Cos. creatus, pacem foris domiq; habuere. Idem in eodem. Virgilius Maro recte scribitur nõ Vergilius, ut quidam è nostris grãmaticis hodie putãt: Nam de poeta testatur antiqua Græca inscriptio in Claudianũ reperta quæ *βιργίλιος* ponit, ut in Claudiano scripsimus. Quod uero in quodã marmore aiunt T. Vergilius
T. Vergilius
 Donatus inueniri, non mirum mutatione unius literæ diuersa esse nomina. Sic etiã Minucius & Minicius & multa alia reperiuntur. Huius uitam recẽsere superuacaneum cum ubiq; legatur, ac eam Seruius diligẽtissime perscribat. Hunc sicut & plerosq; calamitas & exilium clarum fecit: amissis enim possessionibus Mantuæ, ob uicinitatem Cremonæ Antonianæ, ad Augusti opes Romam se contulit, adiutus Mecœnatis amicitia. Illud inter cætera mirum recensebo, quod Tacitus de eius laudibus commemorat. Dum eius quædam carmina recitarẽtur in Theatro, ei omnes adsurrexere ueluti Augusto. Apud posteros uero tantũ eius præiudicata potuit opinio, ut teste Macrobio, quamuis eius carmina multis in locis damnentur, laudem amittere non possit. Nostris autem sic eum taxant, ut Hesiodo Superior, Theocrito æqualis, Homero inferior existat, quos sibi autores ad imitandum adsumpsit. Ego uero huic ueterum opinioni non ausim detrachere, uerũ quantum ex utriusq; coniectio lectiõne, quæ ab Homero hic accepit multo mihi uidetur fecisse meliora. Vgones
Vgones clari Vitalis
 clari nonnulli memorantur, qui suis in locis dicuntur. Vitalis eques Ro. Rauennam cum Paulino præfecto eius urbis profectus ac Christianus factus domino obtemperare recusabat, ex quo in eadem ciuitate in fossam altam demissus martyrio adficitur, ubi postea templum ei dicatum. Ex Valeria Geruasium & Protasium genuit, & ipsos deinde martyres. Vigilij quocq; duo clari sanctitate, alter præful Tridentinus, sub Gratiano & Valentiniano martyr: alter præful Antisiodorensis sub Constantino. Viriatus Lusitanus primum in Hispania è pastore uenator, è uenatore latro, mox iusti exercitus dux factus, uniuersam Lusitaniam occupauit. M. Ventidium Prætorem fuso eius exercitu cepit. Post G. N. Plaucius Prætor nihilo felicius rem cum eo gessit, tantumq; terrorem hosti is intulit, ut aduersus eum cõsulari opus esset duce & exercitu. C. L. Mimerium & C. Nigidium oppressit. Deniq; à proditoribus consilio Cepionis interemptus est, & ab exercitu eius multum imploratus tumultusq; nobilissime. Liuius. Cæcilius. Vlpianus Iurisconsultus, Alexandri
Vlpianus
 imperatoris scriniorum magister, è Tyro fuit, ut legitur in libro digestorum de Censibus para. V. C. Tyrus. Cum Galliam regeret, populari tumultu interfectus est. Hic utitur auctoritate Pomponij, Pomponius uero Scæuolæ. Fuere autẽ reliqui Caius, Paulus, Celsus, Papinianus, Modestinus, Florentinus, Martianus, Alphenus, Calistratus, Iabulenus, Proculus, Aemylius, Africanus, Marcellus, Hermogenianus, Iulianus, Pompilius, Tripho-
Nomina Iurisconsultorum xxx.
 nius, Carnanus, Cassius, Terentius, Clemens, Neratius, Alcinous, Rufinus, Labeo, Archianus, Venuleius, Claudius, numero XXX. quorum magna pars sub Alexandro, Sulpi-
R pitius

Volcatius Sedigitus. tuis autē & Trebatius, Scauola, Pomponius, ijs superiores. Volcatius Sedigitus in libro de poetis quid sentiat de his qui comœdias scripserint, his uersibus monstrat. Multos in certos certare hanc rem uidimus, Palmam poetæ Comico cui deferant. Eum meo iudicio errorem dissoluam tibi. Ut cōtra si quis sentiat, nihil sentiat. Cæcilio palmam statuo de Comico. Plautus secūsus facile exuperat cæteros. Deinde Neuius qui seruet precio in tertio est. Si erit quod quarto detur, dabitur Licinio. Post insequi Liciniū facio Attilium. Sexto consequitur hos Terētius. Turpilius septimum, Trabea octauum obtinet. Nono loco esse facile facio Lucretium, Decimum addo antiquitatis gratia Ennium. L. Volcatius Cos. impedit ne Catilina ob accusationem repetundarum peteret consulatum. autor Pedianus. Volcatius Gallicanus quintum Cos. scripsit uitas Imperatorum ad Diocletianum. Eius tantum extat nunc Auidij Cassij uita. Volcatius Terentianus historiam sui temporis, hoc est, Gordianorum scripsit, ac dicit Gordianum seniore uultum Cæsaris Augusti ualde retulisse. autor Capitolinus. Volcatius Epidius grammaticus. scripsit res gestas Pompeij magni & eius patris, primus Libertinorum qui historiam scripserit, cum ab optimo quoque scribi solita sit, ut scribit Cor. Nepos. Ludum aperuit, docuitque inter cæteros M. Antonium & Augustum. Ex Tranquillo. Q. Volumnius Saxa Tribunus ple. legem tulit nequis mulierem hæredem institueret. Suasit legem M. Cato, extat eius oratio apud Liuium. Volumnius eques Ro. M. Lucillum adeo dilexit, quod cum Antonius eum tanquam Brutum partes secutum interemisset, flens ad Augustum tractus, iube me, inquit, ad Luculli corpus adduci, eoque ductus amicique cadauer amplexans ipse quoque trucidatur. Valerius de amicitia. Voltacilius Plotus rhetor Latinus Pompeij magni libertus ludum Romæ aperuit, ut autor Eusebius. Vrsicinus apud Rauennam martyr sub Nerone. Alius qui de Pontificatu cum Damaso contendit. De Vrsis & Vrsinis, in Nicolao Pont. dicam.

Xanthus historicus
Xanthus poeta.
Xantippus
Xenophon philosophus

A N T H V S antiquus rerum Lydorum scriptor. Lydus ne, an Sardinus fuerit, Strabo se dicit incertum habere. Suidas Lydum eum dicit è Sardibus ciuitate fuisse, scripsisseque historiã Lydorū libris 1111. Xanthus alter poeta Melicus ponitur ab Aeliano. Xantippus Lacedæmoniorū dux aduersus à Carthaginensibus contra Luciatū Cos. pugnauit. Xenophon Grylli filius Atheniensis, Socratis discipulus, ob eloquentiam Musa Attica uocatur. Equorum, uenationis, & rei familiaris in primis studiosissimus, ut ex eius literis deprehendi potest. Venit in amicitiam Cyri Minoris cum quo militauit, ac eius prædium scripsit, non tam historiarum seruiens ueritati quam ut perfectum institueret ducem, ut Cicero in 11. de Oratore testatur, quam se frequenter lectitasse & manibus triuisse alibi in epistola quadam dicit. Præterea scripsit Symposium & Oeconomicum paruum admodum libellum, à Cicerone conuersum si credimus Columellæ ac diuo Hieronymo: qui si extaret, labori meo iterum uertendi consulisset. Edidit & historiã Peloponnesiaci belli, ac eorū quæ Athenienses post Thucydidem gesserūt, quam Paralipomena appellauit, aliosque tractatus qui adhuc extant. Quintilianus Xenophontis iucunditatem in affectatã dixit, quam nulla adfectatio consequi possit. Primus hic philosophorum historiã scribere cœpit. Cum Platone similitates gessit, ut autor est Gellius, qui ait libros inter se carpsisse. Nam & Plato in libris suis testatur Cyrum uirum fuisse quidem gnauum & strenuum, *καυδίασθ' ἔδουκ' ὀρεδῆσθ' ὄφθα το πῆλαπαι*, id est, non rectam tamen omnino disciplinam agnouisse. Contra uero Xenophon in libris quos dictorum & factorum Socratis composuit, negat Socratē de cœli atque naturæ causis unquam disputasse. Idcirco mentiri eos qui dissertationes huiusmodi Socrati tribuant. Xenophontes alios tris Suidas describit, unum Antiochenum qui scripsit Babylonica, opus uidelicet de amore. Alium Ephesium historicum. Tertium Cyprium, qui scripsit Ephesiaca, amores uidelicet Cyrenes, Myrrhæ & Adonidis. Xenophanes Colophonius Physicus poema de Pysyllis fecit, ut autor Strabo. Hunc Diogenes scribit Archelai auditorem fuisse, scripsisseque elegias & lambos contra Hesiodum & Homerum, quæ de dijs dixere improbando. Fuit item alter poeta lambicus, patria Lesbios. Xenocrates Carthaginensis Platonis auditor, præceptor Polemonis. Cum princeps quondam legationis Atheniensium ad Antipatrum, à quo omnium expectatio intenta erat, nihil non illo uiro orante impetrare posse sperare, ac reliqui socij humaniter acciperentur, ipse ad conspectum uix quidem admittus est, quod suspectus haberetur. Tunc uersus ad socios Xenocrates beneficium agi dixit,

Xenophon tres.
Xenophanes philosophus.
Xenophanes poeta.
Xenocrates

dixit, quod sese unum Antipater suae in Athenienses ingratitude & perfidiae testem uereretur. Et dicere incipientem, nunc obstrepēdo, nunc obsecrādo tacere Antipater coegit. Cui in orando Photion eius socius successit. Ad hunc, ut ait Suidas, misit Alexander dono XXX. auri talenta: ille statim ea remittens, ait regibus, non philosophis opus esse pecunia. Scripsit praeterea Comēentarios in remp. Platonis. Hunc Xenocraten Hieronymus ait scripsisse in templo Cereris Eleusinae ex Triptolemi legibus, tria fuisse praecipua, uenerandos deos, honorandos parentes, carnibus non uescendum. Xenocraten alium ab hoc Platónico scribit Suidas non minoris modestiae philosophum fuisse, qui scripsit Oeoscopium, id est, domesticum auspiciū. Quando uidelicet, aut mustella, aut serpens, aut his similia in domo apparent, quid portendere soleant. Xenophilus musicus, patria Chalcidensis, Pythagoricus, biennio minor quam Gorgias, qui CVII. uixit annis, sed felicitate non inferior: siquidem, ut Aristoxenus ait, omnis incommodi humani expers in summo perfectissimae doctrinae splendore extinctus est. author Valerius. Meminit etiam Plinius, qui dicit eum annos XCV. uixisse. Xenarchus Comicus poeta: fabulas ipsius nonnullas commemorat Athenaeus. Xenarchus è Seleucia Ciliciae Peripateticus docuit Alexandriae, postremo Romae. Arrii primum philosophi, deinde Caesaris Augusti usus amicitia, usque in senectutem in honore habitus. Denique paulo ante mortem uisu orbatus diem obiit, author Strabo lib. XIIII. Xerxes pictor Heracleota, qui Venerem adeo pulchram effinxit, ut ex ea quaestum magnum faceret, precio accepto ab his qui eam uisere cupiebant. Itaque Graeci lepido cauillo Venerem eam amicam Xerxis uocitabant, quod ex eius lenocinio quaestum faceret. author Aelianus de uaria historia.

Xenocrates

Oeoscopium

Xenophilus

Xenarchus

poeta.

Xenarchus

philosophus

Xerxes

pictor

ZAMOLSIM numen Thracum, in Thracia dixi in libro de Geographia. Zathalias Babylonius scripsit ad regem Mithridatem de Gemmis & natura earum, eisque humana fata adtribuit, litibusque & iudicijs interposuit, & in prelijs salutare pronunciauit. Plinius. Zaleucus legislator Locrensis uinum agris prohibuit iniussu medici, poena capitis indita, ut autor Aelianus. Apud Valerium Seleucus male scribitur, de quo ab eodem narratur, quod cum eius filius adulterij crimine damnatus, secundum ius ab eo constitutum utroque oculo carere deberet, ac tota ciuitas uirtuti & meritis patris crimen condonaret, ipse sibi non pepercit, sed suo prius, deinde filij oculo eruto, usum utriusque uidendi reliquit. Zenones plures. Primus Eleates Parmenidis auditor, simul cum Perdicca & in philosophia & in administranda rep. clarissimus, teste Suida. Hunc inuētozem dialectices fuisse, sicut Empedoclem Rhetorices, Aristoteles est author. Zeno Cittiaeus Stoicae sectae princeps, Cratis auditor. Alius Rhodius qui Rhodiorum scripsit historiam. Alius historicus, qui Pyrrhi in Italia gesta, epitomenque Romanarum & Carthaginensium rerum conscripsit. Alius Chryssippi discipulus, qui libros edidit perpaucos, sed plures discipulos reliquit. Tres item alij, unus Hermophileus medicus. Alius grammaticus. Octauus Sidonius philosophus Epicureus, ex Diogene. Zeno item praesul Veronensis, uir sanctus. Zenodotus Ephesius grammaticus & poeta, discipulus Philetæ. Vixit usque ad primum Ptolemæum cuius filios erudiit, ac praesul Alexandrinae bibliothecae. Primus quoque qui Homerij libros correxit, ac in ordinem redegit. Suidas. Zenodotus sophista sub Hadriano docuit Romae, scripsitque epitomen prouerbiorum Didymi & Tarrei in libris IIII. Couertit in Graecum sermonem historiam Sallustij, Praeterea Genethliacum in Hadrianum & alia. Suidas. Zenodotus Architectus, qui primus Pergami strauit, quod uocant Asaroton, quoniam in pauimento quoque purgameta coenae cerui soleant, ueluti relicta fuerint, paruis è testulis tinctisque in uarios colores. Zenodotus Adramyttinus orator clarus Asiatici styli, qui in senatu pro Asia dixit, quo tempore Mithridaticae factionis est accusata. Strabo. Zeusis Heracleotes pictor Olymp. XCV. Discipulus incertum Demophili Himerei, an Nauseae Thasij. In hunc Apollodorus Atheniensis pictor uersus fecit, artem ipsis ablatam Zeusim ferre secum. Opes inde maximas parauit. Postea donari opera sua constituit, quod diceret nullo satis digno precio permutari posse. Diligentia alioquin tanta, ut picturus Venerem Agrigentinis, quam in templo Iunonis Lacinae locarent, uirgines eorum uoluerit nudas inspicere, ut quod in quaestum laudatissimum esset redderet. Pinxit & Monochromata ex albo. Fertur & pinxisse puerum uas ferentem, ad quas cum aduolarent aues, iratus operi dixit: Uas melius pinxi quam puerum,

Zamolxis

Zathalias

Zaleucus

Zeno

Eleates

Zeno stoicus

Zenones

plures.

Zenodo-

tus poeta

Zenodotus

sophista.

Zenodotus

Architectus

Zenodotus

orator.

Zeusis

pictor.

- Nam si hoc consummassem, aues timere debuerant. Aequales eius & æmuli fuere, Timanthes, Androcides, Eupompus, Parrasius. ex Plinio. Zopyrus Physiognomon qui se profitebatur hominum mores naturasque oculis, uultu, fronte pernoscere, stupidum esse Socratem & bardum dixit, quod iugula concaua non haberet, obstructas eas partes & obrutas dicebat esse. Cicero de fato. Zopyrus Persa, ut regi gratificaretur, naso auribusque sibi ablati cruentus ad Babylonios se fugere regis iram simulauit, eosque paulatim ut sibi crederent, induxit, atque eo modo ciuitatem regi prodidit. Ex quo in Græcia prouerbiū: *ζωπίρου τάλαντα*, Zopyri talenta, in eos qui sibi ualde nocent ut alijs profint. Ex libro prouerbiorum Græcorum. Zoroastes rex Bactrianorum, qui primus in oriente magicam cœpit. Emicuit Nini regis temporibus cum quo bella gessit. Fuit ante bellum Troianum annis c c c c. absumptus est igne cœlesti, prædixitque Assyrijs, si eius cineres seruarent, regnum eorum non defuturum. Feruntur eius de natura libri i i i i. De lapidibus item preciosis unus, præterea Astronomica & alia. author Suidas. Plinius quoque eum testatur unum omnino risisse, eodem die quo natus est. Eidemque cerebrum ita palpitasse, ut impositam repelleret manum, futuræ præfagio scientiæ fuisse. Zonaras historicus Christianus & monachus, historiam græce ab exordio mundi uniuersalem sub Epitomes nomine collegit usque ad tempora Michaelis Imperatoris Constantinopolitani, quo tempore fuit. Zozimus Alexandrinus philosophus scripsit ad Theosebiam sororem suam libros x x v i i i. ex ordine literarum, quos ut ferunt, *χειρόμικτα*, id est, manu facta inscripsit. Zozimus Compositus & uitam Platonis. Zozimus Gazæus, siue Ascalonita temporibus Anastasij principis, scripsit dictiones Rhetoricas ex ordine literarum, enarrationem quoque in Demosthenem. Vtriusque author Suidas. Zenobia regina Palmyreorum post Odenati uiri mortem, in Syria Romanum rexit imperium, poniturque inter x x x. tyrannos, qui tempore Galeni orbem usurpauerint. Superata tandem ab Aureliano ac in triumphum ducta fuit, eique principis clementia Tybure possessio concessa ubi honeste agitaret. Hæc ea castitate dicitur fuisse, ut ne cum uiro suo, nisi prolis gratia, congrederetur. Regali alioquin pompa, Persarum ferè modo adorabatur. Ad conciones galeata procedebat cum limbo purpureo gemmis dependentibus, uoce clara, moribus seueris, Græci Aegyptijque sermonis peritissima, Latini non ignara. Orientalem Alexandrinamque historiam epitomauit. Herennianum & Timolaum filios literis erudit, de quorum exitu nescitur, an interierint morbo, an ab Aureliano fuerint interfecti. Ex Pollione. Zenobij duo, unus martyr sub Diocletiano apud Sidonem i i i i. Calend. No. ut scribit Adonius: alter professor, ac præful Florentinus, ex æde olim Laurentij ad ædem Reparatae translatus. cuius festum v i i i. Calend. Iunij. Zoilus martyr apud Cordubam ubi & sepultus. Alter confessor presbyter Aquileiensis. Zoilus item Homeromastix. Zorobabel filius Salatiel, de quo in libris Esdræ & Neemiæ scribitur. Quum Iudæi captiui ad quinquaginta millia, facta à Cyro potestate primo regni anno è Babylone reuertissent, uasaque erepta retulissent, templum restituere cœperunt. Intermissum opus impediens Samaritis usque ad annum secundum Darei Hystaspis, quo tempore Zorobabel amicissimi sibi regis natus occasionem templi opus prosequitur. Res iterum à regis procuratore prohibetur. Profectus igitur huius rei gratia Zorobabel ad regem, honorificeque exceptus, usque cubiculo præficitur: orta deinde inter epulas quæstione, quid esset in rebus fortissimum, alijs uinum, alijs regem, aut foeminam dicentibus, ipse ueritatem dixit: quod adeo regi placuit, ut in redeundo Zorobabel templi cœptum opus prosequi simul, & reliquos omnes captiuos reduci imperauerit, finitumque annis v i i. à primo autem Cyri exordio x l v i. dedicauerunt x. Calend. Aprilis de more pascha celebrato. Arcam foederis alteram instar prioris ædificauerunt, nam priorem Hieremias, ut ait Epiphanius, abscondit usque ad diem iudicij non apparituram. Ignem præterea nouum excitauerunt. Hæc ex Iosephi ac Hieronymi libris.